பெரிய எழுத்து

புலந்திரன் களவு மாலை

★

படங்களுடன்

பதிப்பாளர்:
ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
தபால் பெட்டி 275 — சென்னை-1

உ

சிவமயம்

புகழேந்திப் புலவரவர்கள் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து.

புலந்திரன் களவுமாலை

[படங்களுடன்]

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1
கிளைகள்: மதுரை - கோவை - பெங்களூர் - திருச்சி

விலை ரூ 2—50

தமிழின் துணைக்கொண்டு
ஆங்கிலம் எளிதில் கற்றுக்
கொள்ள

ஸ்ரீமகள்
இங்கிலீஷ் மாஸ்டர்

இது ஓர் ஆங்கில அகராதி
யாகவும் இலக்கண நூலாக
வும் பயன்படக்கூடியது.

விலை ரூ. 3—50

ஸ்ரீ ம க ள் க ம் பெ னி,
சென்னை-1.

கடவுள் துணை

புலந்திரன் களவு மாலை

விநாயகர் துதி

அத்திமுகத்தோனே அரனார் திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சரிந்தவயிற்றோனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனே முன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைக்களஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேண்டுமையா

சரஸ்வதி துதி

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்திதொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேண்டுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலுங் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க புத்திமிகவருளும்

பாண்டியன் பெருமை

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராஜாக்கள்
மதுரைப்பதிதனிலே மன்னவர்கள்ராஜாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாப்பாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராஜர்பாண்டியற்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தாணிதனையாண்டிருந்தார்

அல்லியரசாணி உற்பத்தி

இப்படியாகவே இருக்கின்ற நாளையிலே
ஆறாயிரவர்களாம் அண்ணிராளாம்பாண்டியர்கள்

பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்
சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கத்தான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கரருமப்போது தயவாய்மன்மிரங்கி
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அவளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராஜாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
பார்த்துமகிழ்ந்திருந்தார் பாண்டியராஜாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து வரிசையுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குப் பேருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியரசாணி பராக்கிரமம்

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள் நாயகிக்கு
பாதியரசு பகுந்தாண்டநீன்முகனை
முடுகிவந்தநீன்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைப்பிடுங்கியேதான் கொம்பனையும்மாலையிட்டு [ள்
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டிபெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தா
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிபோட்டிடுவாள்
கண்டவரைக்குத்தியே கழுவிலேஏற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணாச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவா
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைப்போலெழுந்து [ள்
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைநாடு வடதேசபட்டணமும்
ஈழலிங்கதேசம் இடமுள்ளபட்டணமும்
முத்துக்கப்பலாயிரமாம் மிளகுகப்பலாயிரமாம்
பாக்குபடுந்துறைவும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனை நாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்

பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியாளல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதுருதுவானாள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அல்லியை அர்ச்சுனற்கு பாரியாக நினைத்தது

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள் தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியரை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தவருச்சுனர்க்கும்
ஆணலழகருக்கும் அல்லியரசாணியர்க்கும்
இவர்களழுகுக்கும் ஏற்குங்காண் வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இயலாகத்தானினைந்து
சோலைமலருடைய சொக்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்ததொரு அங்கயற்கண்ணையகியும்
தேவாதிதேவருடன் தென்மதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆறுயிரவருஷமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண் பேருலகில்ராஜாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமா [ள்
நீள்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாண்டவள்காண்
கூடியவர்தானினைந்து கொம்பனையைக்கொல்லுகைக்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் பேருலகில்ராஜாவே
என்றுயிவருரைக்க இராஜமன்னரேதுசொல்வார்
ஆறுயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள் தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொன்று கழுவிலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டமாம்பெருநீலி ஆர்சொல்லுங்கேளாளே
அவளுக்குஏற்றவர்தா னருட்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றார்

அருச்சுனன் பாம்பாகவும் பெருமாள் பிடாரனாகவும் வருதல்

ஏழுலகையாண்ட எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமர்ச்சுனரை

ஐந்துதலை நாகம்போல் அடைவாய்வடிவாக்கி
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேடங்கொண்டு
வேஷவுருவெடுத்து வேறேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியுடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னைவிட்டு பெருமாளும்ஆட்டிவைத்தார்
ஆறக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடத்தாதியர்கள்
பூங்காவனத்தில் பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகடிக்குழலூதி மன்னவரும்மாட்டிவைத்து
ஆட்டினார் நாகமும் ஆடுதுகாணந்நேரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்
தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையைபைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரைதெண்டனிட்டு
நமது—மதுரைவளநாட்டில் வந்ததேநற்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
அந்த அழகும் அதிசயமும்கண்டறியோம்
என்று அவளுரைக்க யேந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாளல்லியரும்
அப்படியேயோடி அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பை திறந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகடிகுழலூதி மாயவனாடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையை பட்டணத்திற்கண்டதில்லை
மன்னவன்மேற்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலணையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியாள்தன்னரு
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண் [கே
பாம்புமடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்தாள்

காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனனும்
சொக்குபொடிபோட்டார் தேன்மொழியாளல்லியற்கு
மாதுசௌரியம்போய் மயங்கினளருச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரை தான்பார்த்து
பாம்பைபிடியுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரும்தான்பார்த்து
ஆருயிரவனென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமருடதம்பியை
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனனை
இந்தட்சணமே யியலாயழையுங்கள்
கலியாணம்கூட்டுமென்றாள் காரிழையாளல்லியரும்
ஆருயிரவர்க ளணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே யிருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார் பாண்டியர்கள் இன்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்த அருச்சுனற்கு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையவேளையிலே அருச்சுனற்குமல்லியற்கும்
கலியாணம்கலியாணம் காரிகைக்குகலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனமானயோலையிலே
இட்டமுகூர்த்தமென்று எழுதினரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்

கலியாணம்

என்றிருக்குமோலைதன்னை இராசாக்கள்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அனைவோரும்தான்பார்த்து
தக்கபுகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்களென்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆமென்றுதார்வேந்தர்
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்

துரோபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துயிறங்கினார் மதுரைப்பதிதனிலே
ஆரானார் திருவுளத்தால் அர்ச்சுனற்குமல்லியறகும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன் தான்தரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமக்கட்டிலிலே
அர்ச்சுனனும் அல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரந்நேரம்

புலந்திரனுற்பத்தி

இப்படியாகவேதான் அனேகநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானான் பைங்கொடியாளல்லியற்கு
பத்துமாதஞ்சென்று பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பெற்றாள்புலந்திரனை பேருமிட்டாளல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாளல்லியரும்

புலந்திரனுக்கு கலியாணம்

ஐந்துபிராயமது அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன் தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகளை
அந்த-காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிகையாளல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும் நூற்றுவரும் அப்பவேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு
கலியாணஞ்செய்துமே கடுகிமுடிந்தபின்பு
இப்படியாகவே அநேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போனபின்பு
அன்றுமுதலாக அர்ச்சுனனார்புத்திரனும்

தாரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள்வீட்டில் அருமையாய்வளர்ந்துவந்தார்
தங்கள்தங்கள் தாய்மனையில் சதுருடனேவளருகிறார்

அல்லி கொலுச்சபை

அப்போது அல்லியவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அஞ்சாப்பெரும்புலியா ளரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியாள்வீற்றிருந்தாள்
எண்டிசைக்குஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல்
தப்பாதரசாண்டாள் தாமரைசூழ்நாயகியாள்
முத்துவளநாடும் முடிகவியும்பெண்பெருமாள்
பட்டமுஞ்செங்கோலும் பாராளும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளல்லியரும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுகலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்விற்றிருந்தாள்
தனக்குக்கவரியிடுந் தாதிமுகம்நோக்கி
வயிரக்கவரியிடும் மூப்பிமுகம்நோக்கி
மூத்தின்கவரியிடும் மூப்பிமுகம்நோக்கி
செம்பொன்கவரியிடும் தேன்மொழியேநீகேளாய்

அல்லி சொற்பனங்கண்டது

நேற்றையராத்திரியில் நித்திரைபோம்போது
சொற்பனங்கண்டேனென் றுன்னுங்கருங்குழலே
நாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஏதேதுசொற்பனங்கள் எனக்கறியகூறுமென்றாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்பார்த்து
சிவனாருமப்போது செங்கழுநீர்பூவெடுத்து
அங்கயற்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்துஎன்கையில் கொம்பனையுந்தான்கொடுத்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று [தாள்
ஏற்குமென்றுவாங்கி இந்திரனார்கைகொடுத்தேன்
அதனையவன்வாங்கி அவன்தேவிகைகொடுத்தான்

மங்கையரும்செல்வன்பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கண்டே
நன்மையோ தன்மையோ நாயகியேகூறுமென்றாள் [னே
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டதினுல் அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன்-மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண் தப்பாது
புத்திரற்குபுத்திரர் பிறக்கும்புனற்கிளியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆரடிதாதியரே அன்னப்பசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலேமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறுரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமும்குறைநீங்கி
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என்மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுவுமெக்காலம்
எண்ணுதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடிஞள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறுள்
நீ-கண்டகனவுதம்மை கன்னியரேநீர்கேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராம் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன் பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்து
காண்கிறது

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனுர் [ருள்
என்-பாண்டியப்பெருமாளின்பள்ளியறையெங்கேயென்
மண்டபத்துக்குள்ளிருக்கு மன்னவனுர்பள்ளியென்றுர்
எங்கேஎன்றுசொல்லி யெழுந்திருந்தாளல்லியரும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிபெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தெனவேதானடத்தி வேல்பொருதுங்கண்ணுளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றுள் திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டா
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது [ன்

பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சுவாய்மாதே ஆரணங்கேபோமென்று
வாளாலேயேந்தி வளநாடிதான் திறந்து
ஏந்தித்திறந்தாளே யிந்திரனுற்பொற்கதவை
தருமமுடியானுந் தனித்துப்படுத்திருந்தான்
தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன்கூடாமல்
தனியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கரனுர்கட்டளையோ
பகையான்தலைக்கடையில் பக்தசனவாசலிலே
மாதைதுகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கோதையைதுகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடயில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேன்
மற்றொருவாயிலிலேமாட்டேனுமாகில்
பொற்கைவளநாடியரைப் போகவரப்பாரேனே
வண்டாள்குழலாளை வரப்போகப்பாரேனே
கொம்பனையாள்செய்தொருகுடிவாழ்க்கைப்பாரேனே
இந்திரனுர்தேவிசெய்யும் இல்வாழ்க்கைப்பாரேனே
காணுதிருந்தேனே கண்ணுற்றாளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானுனேனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தால்பலகாலும்
கால்கறுதொடங்கியே கரியகுழல்வாயும்
பார்த்தால்பலகாலும் பார்த்தன்திருமகனை
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பொறுமைதலையழகும்
ஐவர்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
தக்கபுகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனுர்மார்பும் இடம்பெரியதிண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமனைப்போலிருக்கும்
அழகும்இளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையுந்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்உடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரற்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசிவளநாடாளும் கர்னரைப்போலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைமகன்தானுமுண்டு
வேறேவருகுமோ வேல்பொருதுங்கண்ணுளே
மைந்தன்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக் காண்கிறது

சற்றேநான் தட்டலுமே தருமர் திருமகனும்
பொட்டனவே கண்விழித்து புலந்திரனுர் தான்பார்த்து
அவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனுற்வேந்தன் உருமாலைதான்சுழல [தைவிட்டு
திட்டெனவே தான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்[ள்
பூங்காவில்போகவென்ருல் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தா
மலர்க்காவில்போகவென்ருல் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்
மாலைமுடியானும் மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர் தூவி தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விலக்கி
ஏறியிருந்தானே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங் கூறலுற்ருன்
இந்நேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
நான்-செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உங்களூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைப்படுகுழியும் ஆச்சிமிகாரச்சியத்தில்
மெத்தக்களவுகள் மெல்லியரே வந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோங்கும் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இந்நேரம் ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளும்மூப்பிகளும்
வேருென்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமாளே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்க
ஆடையொதுக்கியே ஆபரணம்ஒப்பமிட்டு [ள்
உத்தமனுர்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனுர்வீரியனுங் கைக்கட்டிநின்ருனே
அஞ்சியேநின்ருனே ஐயன்பெருமாளும்

புலந்திரனுக்கு சொல்லுகிறது

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடுதான்பார்த்து
தருமமுடியானே தனிமையாகப்பள்ளிகொண்டால்
உன்-மச்சினியாள்தானொழிய மறுநாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனுர்கோவிலிலே ஆடும்ரம்பையாகாதோ

நாடகசாலையிலும் நாயகிமார் தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயான் மகனாரே
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார் தானுமுண்டு
அன்ன நடைமாதர்களும் ஆகாதோ மன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையம்பத்தாறுகாதம் ஆளயாசிருக்க
ஆறாயிரவரென்னு அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பொன்னின் மலைநாடாளும் பேரெழுதி அம்மானும்
மாலைமுடியாரே மாமன்மார் தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகரேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
நன்றாகமைந்தனே நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்
பொன்னாகவும்மையும் பெற்றதுநானறியேன்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிநீர்கேளீ ரடியேன் வாய்விண்ணப்பம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தமென்றுசொல்லி வீமனைத்தானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று இருப்பிடமுந்தானெடுத்து
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுரந்தோற்று
தக்கப்புகழுடைய தருமராவர் நால்வரைவும்
வீமாருச்சுனரைவேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களைதோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணமுந்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேர அவர்தோற்று
ஆயிரம்கோடிவெள்ளை யானைகளையுந்தோற்று
ஐந்நூறுகோடிவெள்ளை அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி யரம்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயகியைதோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று

சேயாவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நித்திலங்குழூமுடியார் நீராழிமண்டபமும்
பாவையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபத்தில்
மேடைமலர்க்கண்ணாள் பேராசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர்கள் சனியெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்பூசைசெய்யும் அரனார் திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று இவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பாஞ்சாலர் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்ட குடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமரிடதேவியரை
என்-மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
இத்தனையுந்தோற்று இருந்ததொருமன்னவரை
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்பாவி
மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களனைவரையும்
வெய்யலிலேதானிருத்தி வேந்தரைவைத்தானே
தோமுவடிவழகி துரோபதையாள்நாயகியும்
தாமக்குழலாளைத் தருமரிடதேவியரை
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காட்டமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியரை பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லியே துகிலுமுரிந்தானே
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபுண்ணியத்தால்
மாளாதிருந்தது மாதுதுகிலாடை
உரியாதிருந்தது உத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது ஆரணங்குபூவாடை
உருவிகழுவிதுயில் வுடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமராதண்டாலே
வீமராதண்டாலே வேந்தர்படைகளெல்லாம்
மாளுவது அன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறது அன்றல்லோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரோபதையும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்

எக்காட்டுக்குள்ளே இருக்கிறாரென்றறியேன்
பண்ணையுடன் தும்பை பறட்டையுடன் காய்கிழங்கு
தின்று அவர் திரிய தேசாந்திரிபோல
காடுசொடிதோறும் கடுகியவர் திரிய
எனக்குச்சுகமேது என்தாயேசொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
அத்தனைக்கும்நீர்சலித்தீர் ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்செய்வேனென்மகனே எழுத்துவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்காடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும் உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செம்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ் சேர்ந்து வாவென்று
சொல்லுவது

உன் மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வளரக்கண்டேன்நான்
கண்டேன்கனவிலே கட்டழகிசிர்வடிவை
மச்சினியாள்கோயிலுக்குமன்னா நீசெல்லுமென்றாள்
பொற்கொடியாள்கோயிலுக்குபோய்வாரும்புலந்திரனே

புலந்திரன் மறுத்துச் சொல்லுவது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங் கூறலுற்றான்
பகைவனரண்மனைக்கு பாவியுடவாசலிலே
சகுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
என்தாயைத்துகிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதையைத்துகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
மாதுபொருட்டால் வலுவிலும்போவேனோ
பஞ்சம்வரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடுபெற்று நாமும்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையாள் வந்ததின்பிற்பாடு
அன்னநடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போவேன்காணச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லை என்தாயேயென்றுரைத்தான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேணும்தம்பியரே

காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோரையாண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாது அறியாளே
தையலர்க்குமங்கலியந் தரித்தவகைநானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது நாயகியும்தானறியாள்
என்-மாமியார்வீட்டை மறுபடியும்போவதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டுவந்ததில்லை [மென்றார்
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லு

பிள்ளைமீது கோபித்து விலங்குபோடச் சொல்லுவது

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீரிபொரிபறந்து செவ்வாள்கருகவிட்டு [ம்
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும்என்னுடன்சொல்லுவது
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னாகருவமென்ன
இந்தகருவத்தை யிப்பொதடக்குவேன்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமானையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள் [ங்கு
கால்விலங்குகைவிலங்குகழுட்டவொண்ணாப்பெருவில
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குபோடுமென்றாள்

புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாமன்னன்புலந்திரனும் கூறலுற்றான்
என்னைவிலங்குபோடஎன்செய்தேனென்தாயே
போகாத அரண்மனைக்குப்பொற்கொடியேபோனேனோ
மங்கையர்கோவிலுக்கு வலுவிலும்போனேனோ
குடிமகள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகையேறிதான் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலங்கிலிட
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
ஆரடாதம்பியரே அல்லவென்றாற்போதாது
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீர்கேட்டருள்வீர்

மச்சினியாள் மீறி வளர்ந்து சமைந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவரேயாகாது
குடியாள் சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
நாடும்வாராதுமன்னு நகருகளும்சேராது
ஊரும்வாராதுகண்டீர் உத்தமனேஉந்தனுக்கு
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மகனே நீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவன்-கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனுடகாவல்களும்
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகவானைக்காணாமல்
வாசலுக்கு ஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவின ஆயுதங்கள் உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுங் கர்னனதிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பாளும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதி அவளருகேயிருப்பாராம்
அம்மாநீராடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவீற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு போகும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆறுமறியாதே அம்மானைக்காணாதே
அருகிருக்குந்தோழியர்கள் யாவருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீர்போவீர்
மேகப்புரவியது வேந்தனே நான்தருவேன்
என்னாணைமன்னு நீ இனியொன்றும்சொல்லாதே
மன்னுநீபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவாணை தம்பிமார்தன்னாணை
காடுறைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்னாணை
பின்னையொன்றுஞ்சொல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னுநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
அவர்-எந்தவனத்தில் இருக்கிறாரோயென்றறியேன்
இதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வாணைவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகின்றேன் மாதாவேயிப்போது

ஆணைவிடுத்தாயேயென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து [டான்
ஆணழகர்பஞ்வர்கள் ஐயரிடயாணைவிட்டேன்
காடுறைந்தபாஞ்சாலி கட்டழகி ஆணைவிட்டேன்
தருமருட ஆணைவிட்டேன் தம்பிமார் ஆணைவிட்டேன்
மாதருடன்கூடிமருவிவருமளவும்
என்னாணைமட்டும் இருக்கட்டும்இந்திரனே
என்றுமவனுரைக்க யின்பமுடன்தான்கேட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குதெண்டனிட்டு கூறுவானிந்திரனும்
உம்மாணைகொண்டுநான் ஊர்வழியேபோவேனோ
தாயாணைகொண்டுநான் தனிவழியேபோவேனோ
போனால்பலிக்குமோ பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
விட்டேனேயாணையெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனைக் குறித்துப் புரவி வாங்குவது

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான்தருவேன்
இந்திரரே நீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவலிலேபோய்புகுந்து
ஆழச்சுனையில் அரசியருந்தானிறங்கி
காலோடுகண்ணும் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
தென்மதுரை நாடாளுந் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றாளே சிவனையடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்தங்கேதெண்டனிட்டாள்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வான்புரவிவேணுமென்று
மைந்தனுக்குச்சகாயமாய் வரவழைக்கவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யாரணங்குவேண்டுமென்று
இந்திரரைநோக்கி ஏந்திழையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகள்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திருந்தான் தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்தின்றவிடம்
தன்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமெ
புத்திரர்புத்திரராய் பிறக்கவேவேண்டுமென்று [ன்று

தவசுகள் செய்கிறாள் தையலிளம்பிறையாள்
என்றுரைக்கயிந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடுமைல்கண்ணுட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாரணங்குவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவி கொடுத்தது

தேவேந்திரபகவான் சிரித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேசங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தானே இந்திரனும் பார்வைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குப்போனாலே இந்திரற்குயேற்காது
என்றுஇவர்நினைத்து யின்பமுள்ளபோனுக்கு
பூயியில்வாழ்கிற புரவியைப்போற்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லவோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்ந்தபலகறையும்
அப்பொன்னின்கிண்கிணியும் அழகாககபூட்டினாராம்
மாணிக்கந்தன்னாலும் வைடூரியந்தன்னாலும்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சிராய்மடித்தியிட்டு
குப்பியில்சாந்தும் குழாவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பலாக்காயும்
பட்டுப்புனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்தார் புலந்திரனார்புரவிதன்னை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துபுரவியிலே
ஜோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்து அலங்கரித்து
ஏற்குமோ இப்புரவி இந்திரற்குயேற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவாழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான் தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமனைக்கொண்டுசென்று

இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியலொருசாமத்திலே விடுபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளருளும்ஐயாவே அப்படியேயாகுமென்று
வந்ததுகாண்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னுடிகைபிடித்து
மலர்காவிதான்கடந்து வைகைவளநாடியரும்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது

மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினுள்
மாலைமுடியானே மஞ்நீராடுமென்முள்
மஞ்சநீர்ச்சாலையிலே மன்னவனும்போய்ப்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலனுந்தான்கழட்டி
சேரவேதான்கழட்டி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துக்கரையேறினுன்
துப்பட்டிகொண்டு துவட்டினுர்சுந்தரிமார்
ஈரமுலரவே யிணைகவரிவீசினுர்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்திமிகச்சொருகி
தென்னமுடிவேந்தன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனுரைத்தோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சேர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்முனே
சிங்காதனத்திலே திராள்வீரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறுள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலணையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குவாருமென்முள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை ஆணழகன்சென்முனே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்முள்
இருமிருமென்று யிணைகடகங்கையமர்த்தி
பொற்கொடிக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தான்
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் காவலனுர்வீரியற்கு

நீர்சுழற்றியூற்றி நிகர்வளை முன்கையாலும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள் தான்படைத்தாள்
பத்துவகைக்கறியும்பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடகக்கையாலே நீரெடுத்துத்தான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள் தான்படைத்து
காய்ச்சியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திரித்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்பாலும்
கூட்டிப் படைத்தார்கள் கொம்பனைமார் தாதியர்கள்
அந்த அடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
கைகழுவநீர்வார்த்தார் காரிழைமார் தாதியர்கள்
உத்தமிமைந்தனுமாய் ஒக்கவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழியாள்வீற்றிருக்க
முடிவுபூஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தான்வாங்கி
அடைகாயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குத்தான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிலையமிர்தம் தையலருந்தின்றாளே
மாதாயிளைப்பாற வான்கவரிவீசினார்கள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றாள் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலேகோதிதான் திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிதிகளை செம்பொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையா
தென்னர்பெருமான் திருமேனிநீண்டவல்லான் [ளும்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்துநின்று
முத்தினுருமாலை முகநிறையதான்றரித்து
வேதிச்சநற்புனுகால் மின்னமுகந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரொட்டுபூண்கடுக்கன் யிட்டுவிவன்காதில்
அந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுத்தேமுத்து உலகெல்லாம்பெற்றதுபோல்

பாரியமுத்துப் பரிமுத்துத்தாழ்வடமும்
நவரத்தினப்பதக்கமும் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
பார்த்தபனிதிரமும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளு முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயத்துசோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கையிற்கடகமும்
பசும்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தகணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினார்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகணைத்து கத்திமிகச்சொருகி
பாங்குகள் தான்சொருகி பாலனிட்டகாலில்
பூஞ்சிலம்புந்தண்டையும் பொன்மெட்டுந்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம் அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணபச்சைவடம்
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடைவரிந்துகட்டி
நிரஞ்சனமாகவே நிறைந்ததேமணியெல்லாம்
இப்படியாக யியலாயலங்கரித்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
மைந்தர்புலந்திரரைப் பார்த்துவளநாடி
கண்திருஷ்டிவாராமல் காப்பிடுங்கள்தாயென்றார்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதுமிகவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனந்தமார்பனுக்கு
முத்தாலே ஆலாத்திமுப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்கு தாயார் புத்திசொல்வது

ஆகாயவான்புரவி அலைதாராநீரேரி
ஒருசாமப்பொழுதினிலே உத்தமரே நீர்போய்
மந்திரவாள்தாரேன் மன்னவர்பெருமாளே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண்மன்னவனே
தானே திறக்குங்காண் தனஞ்செயனேபொற்கதவு
போனாற்போல்நீரும் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
ஆராய்துபார்த்து ஆணழகாமன்னவனே
கையாலேதட்டிக் காரிழையையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையரை நீயெழுப்பும்
சற்றேதான்தட்டலுமே தையலெழுந்திருப்பாள்

அவள் வாழும் பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
உத்தமர்கள் பஞ்சவரை ஓட்டியரசாளுவதும்
கட்டழகர்பஞ்சவரைக் காடோட்டியாளுவதும்
கர்னனிடவதிகாரம் காவலர்போர்வீரியமும்
ஏசாதுமேசி யெடுத்துரைப்பாளாமாகில்
உத்தாரங்கள் சொல்லாதே ஒக்கநின்றுபேசாதே
கொற்றவனேயுந்தனுக்கு கோபம்வாராமல்
அத்தனைக்குமுட்கொடுத்து அலைதாராநீகேட்டு
எத்தனைசொன்னாலும் எனக்காகநீர்பொறுத்து
அன்னமேயிக்கோவி லார்கோவில்சொல்லுமென்று
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆச்சிபேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்று
மங்கைநல்லாள் தன்பேரும் மணவாளன்றன்பேரும்
ஆரமுடையாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
நிரூப அடையாளம் நேரிழைக்குத்தான்கொடுக்க
தாரேனடையாளம் தையலர்க்குநீகொடுத்து

அடையாளம் கொடுத்தது

அல்லிக்கொடியும் அழுத்தியசிராவும்
சிராருங்கச்சுந் திருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன்-யாமியாரிட்டதொரு பவுத்திரன்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடித்துக்கொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதா அடையாளம் வைத்தான்மடிதனிலே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
அரும்பாவிவாசலிலே அமிர்தம்புசியாதே
கஸ்தூரிபூசாதே கபடனதுவாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தையலதுவாசலிலே
கொப்பளித்துநீரை குடியாதேவாருமென்றாள்
இருந்துஒருசாமம் ஏந்திழையைநீகூடி
வாவொருசாமத்திலே வந்துவிடுமென்றாளே
அருளருளுமென்றாரே அப்படியேயாகுதென்றார்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுந்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்ததொரு மகனைவாழ்த்தலுற்றாள்
நீரே அரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்

பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிர வாழ்த்தினாள்
தேனல்லோதாரனுக்கு திருநீறுதான் கொடுத்தாள்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
காவலன்வீரியற்கு கைநிறைய அள்ளியிட்டாள்

புரவியின் மகிமை

ஆதீனம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாமுன்னடக்க மைந்தரும்பின்னடக்க
சிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றாள் திருவணையும்
வானபுரவிதான்பிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
செம்பொன்னாற்கடிவாளம் தென்னாடிகைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
பூமியிலேவாறுகிற புரவியைப்போலெண்ணாதே
வையாளிவிட்டியோடி வருவதெல்லாங்கண்டோரோ
கடிவாளங்கைவிடாதே கட்டழகாகற்பகமே
அங்குபிடிகைவிடாதே ஆணழகாமன்னவனே
மாலைமுடியானே வழிபிடித்துவாருமென்றார்
மச்சினியைக்கண்டபின்பு வாராமலிருக்காதே
வேந்தர்பெருமாளே விடியவிங்கேவாருமென்றாள்
அருளருளுமென்னாச்சி அப்படியேயாகுதென்று

புலந்திரன் புரவிமேல் நடப்பது

மறுபடியும்தெண்டனிட்டான் மாதாவின்சீர்பாதம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகவிடைவாங்கினனே
அங்குபடிகால்வைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரிச்சுயேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே யிந்திரைக்காணுமல்
பிள்ளையிவள்காணளே பெருமாள்புலந்திரரை
ஆகாயமாகவே அப்புரவிதான்பறக்க
அந்தரமார்க்கத்தில் அப்புரவியெழும்பினதே

அல்லியம்மாள் புலம்பல்

மைந்தரைபோகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகமாட்டேனென்றானே வலியநான்போகவிட்டேன்
கர்னனறிந்தானோ காவலர்கள்கண்டாரோ
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்கண்டாரோ

மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை [ல்வேன்
பஞ்சவருக்கென்னசொல்வேன்பாஞ்சாலிக்கென்னசொ
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன் [வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வேனருச்சுனர்க்கென்னசொல்
சோலைமலருடைய சொக்கரல்லோசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகலகமல்லோ யாதொன்றுநானறியேன்

அல்லி சொக்கநாதர் கோவிலுக்கு வந்தது

தண்டிகைதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தானுவழிநடந்து தையலருமந்நேரம்
சோலைமலருடைய சொக்கரிடகோவில்வந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னர்புலந்திரனர் வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அதிசயமாய்நான்தருவேன்
காடைவாரகனு மாணிக்கரத்தினமும்
செம்பொன்னின் மூத்துகளும் சுவாமியேநானளிப்பேன்
தண்டில்வந்தபொன்னை எல்லாம்சங்கரனே நான்தருவே
கொண்டுவந்து நான்சொரிவேன் கோபுரவாசலிலே [ன்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வல்வினையில்லையென்று
திருமுடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றாள்

சொக்கர் மீனாட்சியை நோக்கிச் சொல்வது

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயற்கண்நாயகியை அரனுருந்தான்பார்த்து
கண்டாயேமாதே நீ கயற்கண்ணாள் நின்றநிலை
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொற்கொடிமாதருக்கு புஷ்பங்கொடுப்பதில்லை
அங்கயற்கண்ணம்மா ளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
எல்லோர்க்குக்கண்கள் இரண்டெண்டாராச்சியத்தில்
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடமலர்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிறந்தகனியாளுள் பிள்ளைதுணை வேணும்
அதனால்வருந்துகிறா ளாரணங்கிந்நேரம் [ன
பொற்கொடியாள்மாதருக்குபுஷ்பமதுகொடுக்கவென்
சங்கருமப்போது சற்றேநகைநகைத்து

நங்கைபரிதாபந் தையலரே கண்டாயோ
வெட்டுவேன்குத்துவேன்விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனையிவள்போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவளநாடியற்குப் புஷ்பங்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச் சொல்வது

அங்கயற்கண்ணம்மை ஆதீனத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயற்கண்ணம்மை யருகில்வந்தென்ன சொல்வாள்
ஆறுயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாளுவோமென்றுமலைமேல் தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீறுகச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திநின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்கால்கொப்பளிக்க
செண்கப்பூமேனடிகள் திருவினைக்குத்தானோக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்கிருக்க இதுவழக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்குப் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்காருமப்போது தயவாய்மனமிரங்கி
சிவனாருமப்போது திருமுடியைத்தானசைக்க
ஏலக்குழலாளும் இருகையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் தன் பிள்ளைக்குத் துணை போனது

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றார்
சிவனாருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆரமுலையாளே ஆளடிமைபானேமே
அது-சந்தோஷமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்நீரும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டெதிரேதந்தார் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தந்தெளித்தார்கள் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்

அல்லி கொலுவுக்கு வந்தது

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான் கடந்து பாண்டிவளநாடாளும்
கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவில் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாடோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்தார்
கோயிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இதுகளொன்றுநான்வேண்டேன் கொம்பனையேதாதிகளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவணையில்கைகொடுத்து தையலரும்வீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையோர் ஆயிரம்பேர்ஓடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைபெற்றுபோனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிகொண்டாள்மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருவாரே வேந்தனையுங்காண்பேனே
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் புரவியின்மேற் போனது

அந்நேரமிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாய்ப்பறந்து ஆணழகன்வான்புரவி
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
வனமாய்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
கூடல்வளநாடு குலவீரன்றான்கடந்து

தருமபுரங் காண்கிறது

தாமரைசூழ்அல்லிமகன் தர்மபுரங்கிட்டினானே
அத்திபுரத்தை அடுத்தானலைகாரன்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்றிசையுந்தோப்பும் நல்லமலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூக்குமந்த குங்குமவெண்டாழை
நெடுநீலங்கோங்குவளை நீலவர்ணகஸ்தூரி
பூமரங்களத்தனையும் பூரித்துச்சொரிந்தனவே
மந்தாரைபுன்னைகளு மருவோடிருவாட்சி

மல்லிகைமுல்லை வாய்த்ததொருசெண்பகம்
வாழுகின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலைகளும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனை நாட்டையும் இளவரையான் தான்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தாரையன்மார்
எந்தவனங்காடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
மாயத்தாற்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகனிந்திரனும் கண்களால்முத்துகிர்த்தான்
பூமரங்களத்தனையும் புலந்திரன்றான்பார்த்து
பஞ்சவர்கள்கோமானும் பார்த்தாதுமகனும்
வந்தாரே இப்பொழுது மச்சினியாள்கோவிலுக்கு
என்னத்தைநாம்கொடுத்து இந்திரரைக்காண்கிறது
பூவாலேபச்சைவடம் புலந்திரனைக்காண்கிறது
கொண்டுவந்துபோத்தினர் கொற்றவர்கள் இந்திரற்கு
பூமரத்தைப்பார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்பஞ்சவர்கள் காடுறைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்முடிக்கப்பார்த்திர்கள் அழகியபூமரமே
தாதியர்தான்முடிக்க சார்பாகப்பூர்த்திரோ
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
பூமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாவேநீர்கேளீர் அடியேன் விண்ணப்பமதை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தர்மர்வனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையுமில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
செந்நெல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
பூவுகள்மலர்ந்து பூமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கறவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெள்ளியுந்தெற்கடைந்த வேந்தனும்போய்மறைந்து
கன்னியும்காலமறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதையா பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமாளே மலராகநாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து

இப்போதிலைதுளிர்த்து இந்நேரம்பூபூர்த்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவனே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஓட்டினார்பன்னிரண்டுவருடம் உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர் வருநாளுந்தானச்சு
ஆளுவார்பாண்டவர்கள் மாளுவார் நூற்றொருவர்
நம்முதேநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபூமரங்கள் அழகுமெத்தைத்தான்போல
புட்பமெத்தைஜோடித்து புலந்திரற்குதான்கொடுக்க

தருமபுரத்தில் அதிசயங் காண்கிறது

அப்பால்திரும்பி ஆணழகன்வருகையிலே
அக்காட்டில்வீற்றிருக்கும் அன்னமும்தாரா்வும்
மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்தானைக்கன்றுகளும் சிறுத்தைபுலிகுட்டிகளும்
காட்டானைக்கன்றுகளும் காடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்துவரும் பஞ்சவர்ணகிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமதுஐவர் திருமகற்கு
மாணிக்கமின்னவே மணிவிளக்கால்கொண்டுவந்து
முத்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேறுதுகாண்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்கூறுகிறான்
என்னமாயிருந்தீர்கள் இத்தனைநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாலமிர்தம்போதாதோ
தாயாதிவாசலிலே சத்துருவின்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாலமிர்தமுண்டீர்களே
என்றுமிவருரைக்க யியலானமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்ராஜாக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள்-ஒக்கக்குடியிருப்போம்உத்தமரேயெல்லோரும்
கோங்குகரையிலே குடகுமலைநாட்டிலேயும்

அங்கங்கேசேர அமர்ந்திருந்தோமெல்லோரும்
மாலைமுடியாரே நீர் வருகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரே வந்தோங்காண்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன் ஓட்டியபன்னிரண்டில் ஒன்பதுந்தானுச்சு
மூன்றுவருஷமின்ன முடிமன்னராளுவதும்
அப்பாலேவீமன் அவர்கள் திருமுடியை
தெண்டுக்கிரைகொடுப்பார் திரியோதிரன்படையை
நம்மதேநாடுகளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அப்புறந்தானடந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது

ஐவராசாண்ட அரண்மனையைக்கிட்டினனே
கொற்றவர்கள்தங்களது கொலுக்கூடங்காட்டினனே
பாண்டவர்கள்வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்தே
பொற்றூணும்நற்றூணும் வேரிலைகயுத்தரமும்
உத்தரமுஞ்சித்திரமும் ஒக்கநிழற்காட்ட
இட்டிருக்கும்மாதினமும் ஏறினமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னலேஆதினமும்
தருமாதுஆதினமும் சகலகலை ஆதினமும்
வீமாது ஆதினமும் விசையனாதினமும்
நகுலாது ஆதினமும்சகாதேவாதினமும்
மன்னவர்களாதினமும் மாற்றானேக்கண்டானே
தருமாது ஆதினத்தில் சண்டாளனுள்குறானே
பாண்டவர்கள்தன்னுடனே பகுந்தரசாளாமல்
பாதியரசு அவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதனாலேகாடுறைந்தார் யென்னுடையஐயன்மார்
தருமத்தையெண்ணியவர் தாணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்

துரௌபதை யரண்மனை காண்கிறது

தோராவடிவழகி துரௌபதையாள்வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னாற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாமுந்தழுத்தி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைடூரியத்தாலும்

ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆணழகன்வயறெரிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
ஏழுநூறுதாதியர்கள் இணைகவரிதான்வீச
மூந்நூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
ஏறியிருக்குமந்த யிட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சிமாரெல்லவரும் அடியாளையாளவந்தீர்
பறுகல்உறுக்கவே பறுமணல்கள்தானுதிர
காடுதலையிழுக்க கன்னிதுயில்முள்ளிழுக்க
கானலிலும்வெய்யலிலும் கதறியவர்திரிய
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறுளென்தாயார்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு அழுகியகண்முத்துதிர்த்தான்
இந்திரருமப்போது ஏங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்ததப்போ குலவீரன்றன்புரவி

புலந்திரன் அத்திபுரங் காண்கிறது

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புரவிதான்பறக்க
அத்திபுரங்கண்டாரே ஐயர்திருமகனர்
அந்தவளநாட்டை அடுத்தது அப்புரவி
அம்பலமோவென்றுலோ ஐந்நூறுகாதவழி
இடம்பெரியவாசலது யெழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூ ணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ள அம்பலத்தில்
நானூறுக்காதமது நலம்பெரிய அம்பலத்தில்
மூந்நூற்றுக்காதமது முத்தணிந்தஅம்பலத்தில்
பொற்றூணும்நற்றூணும் பேரிகைஉத்தரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமநற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமலையாய்ச்சேர்ந்தது
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள்தான்கட்டி
கண்ணடிசல்விகட்டி காவலன்தன்னம்பலத்தில்
சங்கிழைத்தமண்டபமுந் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துநிழல்காட்டும் மாணிக்கமாலைகளும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுப்பன்னீர்சிலைகளும்

தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னாற்சிலைகளும் செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட இராசாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
வாழைக்கமுகுகளும் வர்னபலாச்சோலைகளும்
சேரவேநாட்டியே திகழ்பெரிய அம்பலத்தில்
நின்றவிடந்தோறும் நிலைதோறும்சப்பரமஞ்சம்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்தேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குத்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணுதவேர்விளக்கும்
தருமமுடியார்க்குச் சப்பிர நல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பகல்வத்தியிடிபாணம்
பூவர்ணமத்தாப்பும் பொறிபாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தான்முழங்க யிட்டிருக்குமம்பலத்தின்
ஏறியிருக்குமந்த ஏழுமணிசிங்காதனமும்
வந்திருக்குமன்னர் மகாசேனைதன்னுடனே
முந்நூறுகோடி முடிமன்னராங்கிருக்க
ஈட்டிபிடிமன்னர்கள் யிளவரையங்கிருக்க
பாங்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னராங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலர்களங்கிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களாங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தராங்கிருக்க
வேதபிராமணரும் வேதியருமங்கிருக்க
பாஞ்சாலமகாராஜன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்னனதுசேனைகளும்
துரும்பரையத்தேன்சொரியும் சோழன்பரிகலமும்
ஏடல்லோதாரனவன் இடும்பன்பரிகலமும்
ஆகமங்கள்வேதமோதும் அகஸ்தியனார்தந்தருளும்
மதுரைபரிகலமும் வளநாடுசேனைகளும்
ஏழுலகராஜாக்க ளெங்கும்நிறைந்திருப்பார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையானங்கிருந்தான்
தருமமுடியழகன் சகலருமங்கிருந்தார்
முந்நூறுதாதியர்கள் முத்தின்கவுரியிட
ஐந்நூறுதாதியர்கள் அஷ்டகவுரியிட
எழுநூறுதாதியர்க ளிணைகவுரிதான்வீச

பச்சோலைப்பெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபலமுழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷைமாய்ச்சொரிய
கீதமேந்தும்ரம்பை கின்னரிகள் வாசிக்க
வீணைகள் கின்னரிகள் வேணபடிவாசிக்க
கர்னன்றிருமருங்கில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதிரன்மருங்கில் சென்றுநிழலாட
திரியோதிரன்பந்தலில் சிறப்பாகபூச்சரங்கள்
கர்னன்றிருமருங்கில் கண்டுசுழலமிட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாஞட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தாஞட
ஏறியிருந்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தில்
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பாண்டவர்தன்னுடனே பகுந்து அரசாளாமல்
பாதிஅரசு அவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
ஏதனாலேகாடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
இக்கோடிராஜமன்னர் இருக்கஇடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள் அவர்க்கிடமில்லையென்று
அந்நேரங்காட்ட அடித்தோட்டிவிட்டானே
நிற்குமோயிவ்வாழ்வு நிலைக்குமோயிவ்வரசு
இப்பெரிய அம்பலத்தில் இருந்தராஜர்தங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்நடையாய்வந்தாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவரைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமராது ஆயுதமும்
ஏழானைபலமுடைய இயல்வீமராயுதமும்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்கையம்புவில்லும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலராது ஆயுதமும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைவாளும்
ஏதுக்கென்றிருந்தது எங்களையராயுதமும்
தன்றேவிக்கில்லாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமர்பொறுக்காரே
அருச்சுனராஜதுரை யார்சொல்லுங்கேளாரே
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்பாரோ

அன்று நான்சற்றே யறிந்திருந்தேனுமாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேளேனே
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிப்பலியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாளவைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகட்டிசேவிப்பேன்
இதுபத்தினியாள் நின்று பாதவிக்க அம்பலமோ
உத்தமியாள் நின்றுலகில் உறிகொடுத்தவம்பலமோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தேன்
அம்பலத்தைப்பார்த்து ஆணழகன்வயிறெரிந்து
கட்டழகன்கோமானும் கண்ணிறையமுத்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே ஏங்கியழும்பொழுது

புலந்திரன் கலந்தாரி கோட்டையை காண்கிறது

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனதுவான்புரவி
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவல்களும்
ஆழமணல்பறித்து ஆகாயகோட்டைகட்டி
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணமல்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
விழித்தகண்சிமிட்டாத மெல்லியற்குகாவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தலையாரிஓடிவந்து
நாகசுரமூத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழங்கவே குலவீரர்நற்சூழ
கொக்கரித்துநாற்றிசையுங்கூத்தாடிபாடிவர
ஆர்ப்பரித்துஓடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டார்புலந்திரருங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இதுமாமன்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ
என்றுநகைத்து இந்திரரும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர் பிராமணர் போல் வந்து கர்னருக்குச் சொல்வது

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்போது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பாமன்வடிவெடுத்து

மன்னர்கருணன்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பரமனும்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்போது

கர்னர் கலந்தாரி கோட்டை வருகிறது

அத்தேசநாடாளும் அதிகர்னவீரியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணுமகாசேனை எண்பத்தெண்ணுயிரம்பே [ர்
உருவினஆயுதத்தை உறையிலேபோடாமல்
விழித்தக்கண்சிமிட்டாமல் மெல்லியரைப்பார்த்திருந்தார்
தருமமுடியானும் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தண்டகாவலரை அதிகர்னர்தான்பார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசொன்னுரே
காவலர்கள்வீறியரே கண்ணுண்டாய்ப்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புமந்தவேளையிலே

கர்னர் கலந்தாரிக்கு நடனசேர்வை வைத்தது

சுந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்ருள் கிளிமொழியாள் நாயகமு [ம்
அப்படியேநல்லதென்று அங்குராயசிர்கருஊர்
நட்டுமுட்டுநாடகங்கள் நலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்தீர்ந்துகொலுவதனில் தானமர்ந்தார்கொலுவத [னில்
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலும்பாடலும்
பதினெட்டுமேளமும் பண்பாகத்தான்முழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலம்புகலகலென
ஆடலும்கூத்தும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமும்கூத்தும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆடினுராயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரற்குகேள்விபட
கோட்டையில்கேட்கிறது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
தேவடியாள்சந்தடியோ தேன்மொழியாள்வாசலிலே
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவியின்மேல்

கலந்தாரிக்குச் சொக்கர் சொப்பனஞ் சாதித்தது

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
மங்கையரேயுன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான் காணென்று சொல்லி மாயமாய்ப்போய்மறைந்
வாசற்படிதனிலே மன்னன் நிற்கக்கண்டாளே [தார்
ஏறிட்டுப்பார்த்ததுபோல் இந்திரனுர்வடிவை
அலர்தாமரை நிறமும் மார்பவளச்செவ்வாயும்
மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்மணியழகும் கட்டழகன் ஒப்பனையும்
உத்தமர்கள்புத்திரன்றன் உருமாலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் உளந்துடிக்கப்பேசினதும்
உற்றார்உறவுகளும் உறமுறைகட்டளையும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகள் தின்று விரும்பிவிளையாடினதும்
தக்கோலந்தின்று தழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னனெழுந்திருந்து
போனாற்போல்கண்டு பொற்கொடியும்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கண்டதல்லால் சுந்திரனைக்கண்டதில்லை
என்-ஜென்மமொழியுமட்டும் சிறையிருக்கநீதியுண்டோ
வண்ணல்சிறையிருக்க வைத்தீர்மகாதேவா
இச்சிறைகாக்கயென்னை ஈவ்வரரேவைத்தீரோ
மைத்துனரைதானினைந்து மாதுமனந்தானுருகி
எக்காலம்செல்லுமோ இந்திரனைதான்காண
கண்டகனவையெல்லாம் காரிழைதன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொன்னுேமேயாமாகில்
எந்நாளுமிந்நினைவே என்பார்களேயேந்திழைமார்
தாமக்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாரி தாதிமார் காற்று ஒடுக்கத்தால் வேறொரு மண்டபம் போய்ப் படுத்தது

ஆரணங்குதோழிமார் ஆறுயிரம்பேரும்
அம்மானைபந்து மாடுங்கழலாடி

உட்ருகைப்பள்ளிகொண்டார் உண்டானதாதியர்கள்
பாதியிரவும் பதினைந்துநாழிகைமேல்
வாரியெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஒடுக்கத்திறுலே உள்ளமெல்லாம்வியர்வைவிட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் ¢தன்மொழிமார்படுத்தார்
மண்டபக்கூட்டத்தில் மங்கையவள்போய்படுக்க
ஒண்டிதனியாக ஒளிபிறந்தகண்ணுளும்
கண்டார்கருங்குழலும் கலந்தாரிநாயகியும் [ள்
வேல்பொருதுங்கண்ணுள்விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டா

புலந்திரன் கோட்டைக்குள் வருகின்றது

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புரவி
மேலாய்ப்பறந்து வேந்தனதுதன்புரவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர் காணுமல்
ஆறுசுற்றுகோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர்காணுமல்
தாதியர்களண்டையிலே தாவியிறங்கியது
ஏறிட்டுப்பார்த்திருந்தார் இந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருநிறமாய்ப்பட்டுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லோருஞ் சோப்பட்டுத்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரரும் ஐவரைமனதிலெண்ணி
ஆருயிரம்பேரில் ஆரென்றுநான்காண்பேன்
ஆரென்றுசற்றேநாருராய்ந்துபார்ப்பேனு
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரமுலையாளே யாரென்றுநான்காண்பேன்
ஏதுக்குயிங்குவந்தேன் என்தாயார்கட்டளையால்
மண்ணுழிகாலமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்தியிப்போ பிடரியிலேயென்பார்கள்
ஏதுக்குநம்மையிங்கே இசைந்துவாவிட்டாளே
என்றுபுலந்திரரும் நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையென்றுளும்
காணுமல்நாமும் கனமதுரைபோனுக்கால்
வாளால்துணிப்பாளே மைந்தனென்றுபாராளே
வேந்தர்பெருமாளும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரனை புரவி இறக்கிவிட்டது

அப்போது தன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
தாழயிறக்கியே தருமர் திரும்பனை
மேல்பறந்துநின்றது வேந்தனவன்புரவி

புலந்திரன் கதவைத் திறந்தது

தாள்பூட்டியிருந்ததொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தானாய்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ள நுழைந்தாராம் மெல்லிபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக் கண்டது

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றமன்னவனும்
வாள்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாராம்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார் இந்திரரும்தேவியரை
வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதுயிருஸ்தனமும்
திரண்டெழுந்தபூமுலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவம்ரெண்டும் கருங்குளவிவாலதுபோல்
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறையதுபோல்
பல்வரிசை ஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கப்பலகையைப்போல்
இருதுடையின்றன்னழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோ [ல்
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சோதிமின்ன
மாருமல்பூண்டதொரு மாணிக்கம்நின்றிலங்க
கண்டுபுலந்திரனும்கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி ஏந்திழையும் வளர்ந்திருக்க
வைத்தேனேவன்சிறையில் மாபாவியானேனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தானேபாலகனும்
வண்டார்குழலாளும் வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
மாதுக்குமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளோ
ஏறிட்டுத்தான்பார்த் திந்திரருமெத்திசையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி

தூணுக்குத்தூணு துணைமாலை தூக்கிவைத்து
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கனக்கவலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினக்கால்நிறுத்தி
சங்கிழைத்தசப்பிரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சேரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால்தூணிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறுகமடித்திட்டு
சாறுமணைபோட்டு தழுவணையுந்தான்போட்டு
ஊணுகப்பூச்சொரிந்து ஓடமலர்க்கண்ணாட்கு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிகைக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியப்பூம்பட்டு மேலேயணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானுமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போகவேதான்வைத்து
மடித்தயிலைச்சுருளும் வண்ணப்பலாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவணைக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பதக்கம்வைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீருங் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்துக் காராவிநெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேயேந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும்பொற்கொடியைச்சூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அறுபதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரை வீச மெல்லியற்குப்பொம்மையெல்லாம்
கட்டழகி நாயகிக்கு கைவிளக்குக்கொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திகொண்டுநிற்க
செம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலபொம்மைகொண்டுநிற்க
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரருந்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னாளே வையையவளநாட்டியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்றுசொல்லி பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைபிடித்து மன்னர்பெருமானும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொருபெண்ணறியான்

நீங்களோவென்றுசொல்லி நிற்றிலங்குபூமுடியான்
தானுஞ்சிரித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டிவந்தார்
ஏறிட்டுபார்த்தாரே இந்திரருந்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சீரழகும்
பொருந்துமயிரழகும் பொன்பிறைசுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீறு இருகாதில்குழையழகும்
மாணிக்கமின்னவே வைடூரியங்கள்மின்ன
ஆணிப்பொன்னாலிழைத்த அன்னத்திருகொம்புகளும்
மாணிக்கவாளி மயிரின்கீழ்சோதிமின்ன
உஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஒற்றைப்பணிதிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டிவடந்தன்னழகும்
பாரியபொட்டை பவளத்துதாள்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமுந் தாயித்துச்சோதிமின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகத்தோடும் பணிச்சிலம்புசோதிமின்ன
காலாழிபீலிகளும் கட்டழகிசீர்வடிவும்
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருந்தேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமீடலவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுமெதிரலவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியீடலவே
தாமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந்திருப்பாள்கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைவாரி தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சில்லென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பல்லியெச்சலிட்டதென்று படுத்தாளேதான் திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள்திரும்பிதான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திருந்தான்பார்த்து

கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
நாமானலாச்சுது நாயகியாள்நித்திரைக்கு
இன்னொருவரானல் இப்படியோநித்திரைகள்
நித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
நித்திராதேவியென்னும் நேரிழையைவேண்டினனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியேயிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் இருந்துவிளையாடி
வெடியவொருசாமத்துக்குமேன்மையுடன்போகவேணு
இரவும்பகலும் இனிப்பிரியாயேந்திழையே [ம்
மாதினதுகட்டில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவுக்கு இடமுந்தான்வேண்டுமென்றான்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்தான்பார்த்து
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளும் மண்டபத்துக்குள்புகுந்
நித்திராதேவியவள் நேரிழையாள்போனபின்பு [தாள்
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநீற்றைதூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

கலந்தாரி புலந்திரரைக் கண்டது

சற்றேதான்தட்டலுமே தாமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்
உள்ளம்நடுங்கி உடம்பெங்கும்விடவிடென்று [த்து
ஆரமுலையாட்கு அடித்தொடையுங்கால்நடுங்கி
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மாணிக்கத்தூணருகே மயில்போலநின்றாளே
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனார்சீர்வடிவை
அங்குராயமென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
அம்மான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்றாள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்களானக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரோ
அங்கவர்காணுமவன் அல்லவர்தான்பார்த்து
முடிகணியும்பாண்டவர்கள் முதுகாயிருப்பார்கள்
ஏதோயிவரும் இளசாயிருக்குறாரே
எண்ணப்பிராயமது இருபதாய்க்காண்கிறதே

வாலைப்பிராயமது வயதுபதினாறிருக்கும்
வந்தாரொருவராய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனியேயிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியப்பிடிக்கவந்தால்
நாயகனார்தாமெதிரில் நாக்கைபிடுங்கிக்கொள்வோம்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கர்னனிடகாவலெல்லாம்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்குவந்தான்யாரோதான்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தானே
மாலைமுடியானும் மதிலேறிவந்தானே
ஆருமறியாமல் அரண்மனையில்புகுந்தானே
ஏறிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனார்சீரழகை
வாசற்படியிலே மன்னவருந்தானறிந்தார்
வாள்மேலேகையை மன்னவரும்வைத்திருந்தார்
முத்தினருமாலை முடிமேலேநட்டிருக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுதன்னழகும்
பூவிட்டகச்சையின்மேல் பொற்சட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியசட்டைத் துவளத்திருவழகும்
சாவிநிலாவை சரிபிடிக்கும்கண்மலரும்
மார்பிற்பதக்கமும் வச்சிரமணிதாழ்வடமும்
தாலிப்பதக்கமும் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமும் சொந்தச்சரப்பளியும்
முன்கைமுகாரியும் முழுக்கடகமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமும் முன்னங்கைக்கடகங்களும்
கச்சைகட்டுமென்மருங்குள் கத்திசொருகழகும்
அலைதாமரைநிறமும் அரபவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழலளவாம்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரனார்தன்னழகை
சந்திரர்சூரியருந் தாமும்எதிரலவே
இந்திரனார்தாமுமிவருக்கெதிரலவே
ஈஸ்வரனார்தாமு மிவருக்கெதிரலவே
பேரும்பெரிய பெருமாளேதிரலவே
இவன்வடிவமுமொப்பனையு மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தானே

நான்-கூடினேமானக்கால் கோவென்றுசாவலாமோ
இவன்-மாளியதுமுன்னாக மன்னவனையாரென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலம்பாகமும் போதவேசேர்ந்துவிட

கலந்தாரி புருஷனென்றறியாமல் வைகிறது

கட்டழகிநாயகியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கோதுங்கிளிபோல
அஞ்சாமல்வந்தவன் நீயார்காணும்சொல்லுமென்றாள்
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கர்ணனதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்குவந்தகாரணமேன்
வாசற்போயவரையும் வதைசெய்துவந்தாயோ
மாலைமுடியானே என் மதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உவமையிடப்போகாது
என்னழகுமெங்கே எவ்விடத்தில்கண்டுவந்தாய்
முன்பினபழக்கம் முகப்பழக்கந்தானுண்டோ
காலைகடைசந்தைகொள்ள கன்னியரைக்கண்டதுண்
அந்திகடைசந்திகொள்ள ஆணழகாகண்டாயோ[டோ
பொய்கைகரைதேடி போய்முழுகக்கண்டாயோ
வைகைக்கரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிபுறத்திலே வெளியேநிற்கக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேயென்னைக்கண்டாய் இவ்விடத்தில்வந்துநின்றாய்
தாண்டிக்குதித்தாயோ தங்கத்திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாயோ எந்தன் திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டு [யோ
காட்டானைக்காண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலை
பெண்ணாளாண்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டு
பெண்புலிகள்காண்கிலையோ போஞ்சிபோட்டுக்கொல்ல
மலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ [லையோ
போங்காணெழுந்திருந்து பொன்மணிவாசல்விட்டு
கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரரும்
மற்றுமிளம்கொடியாள் மயிலனையாளேதுசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்வில்லாவீரியரோ
செவிட்டுப்படுவானோ திறமையில்லாமன்னவரோ
காதுமக்குகேட்கிலையோ கன்னிநான்சொல்லுவது

என்னையெங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
சீதைபடையாத திருவழகுபடைத்தானே
அகலிபடையாத ஆணழகுபடைத்தானே
பாழாச்சிறையிருக்க மனைதேடிவந்ததென்ன
வந்தவாளுலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மௌனமாய்நீயிருத்தால் வாளுக்கிரையாயிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனே அன்னீதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதாள்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே எனக்கதவைதாளணைய
அப்படியும்பேசாராம் அழகுள்ள இந்திரனார்
பேசாமல்தானிருக்க பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னனமுகம்நோக்கி மடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாரார்புகழுடைய தருமர்மருமகள்நான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்நான்
இரட்டையர்மருமகள்நான் திட்டமுடன்சொல்லுவேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமாய்
இலங்கையைத்தானழித்து இராவணனைக்கொல்லலையா
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள்தலைவிதியோ
என்னாலேநீ மாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளலையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாராம்
கல்லுமனதுடையாள் காரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாய்த்தானிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவனே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிரையிடுவார்
பொற்கருணர்கண்டாலே போடுவார்பலியாக
திருவழகும்பாவனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தாயோ
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பித்தபசுபண்ணி
மாதவத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ.

உன்-ஆச்சியறியாமல் அரண்மனைக்குவந்தாயோ
ஆருமறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவாலாற்றை வாய்திறந்துசொல்வாய்நீ
ஏதுக்குயிங்குவந்து உறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடியிருந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காய்மாண்டவர்கள் தேசத்தில்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே இன்னுயிரிருந்தசென்றால்
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையாளே கோவிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்தியாகாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நூலால்கடுந்திரளார் வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காசிவளநாட்டாருங் கர்னனைக்கண்டாக்கால்
ஏடல்லோதானவன் இருபிளவாய்போட்டிடுவான்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானேயென் மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமரிருந்தாக்கால்
செம்பொன்றிருமுடியை தெண்டுக்கிரையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிரையிடுவார்
வெட்டிப்பிளந்திடுவார் வீமரதுதெண்டாலே
அதுவுந்தானல்லாமல் அரசாளும்நாயகியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமாள்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியென்மாமியார்
ஆரவிளமுலையாள் அறிந்தாளேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டி எறிந்திடுவாளென்மாமி
கூறுபங்குபோடுவாள் கொம்பனையாளென்மாமி
ஆரோயிவனென்று ஆகடியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே
மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்துநடவுமென்றாள் ஏந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதி சொல்லுக்கு அதிசயப்படுவது

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு

கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
ஓக்கநின்றுபார்த்ததில்லை உத்தமியாளென் தாயார்
தேவியதுவாய்ப்பிறப்பை திகழ்வீரன் தான்கேட்டு
அரைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியறைந்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
மூட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் போன்றுபாணமெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏனென்றுங்கேளாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகலந்தாரி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியரைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனைத் தூஷித்து
கோபத்துடன்தானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப் பார்த்து சொல்வது

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்பார்த்து
அன்னநடையாளே- உயிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
மன்னர்பெருமைகளும் காவலர்பேர்சேவகமும்
இத்தனையுஞ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கிலியத்தோடே மயிலனையேநீயிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லலையோ
ஆளன்பெருமை அரிவையரே சொல்லலையோ
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் நேரிழையேதானுமுண்டோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துகேட்டிருந்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்கண்சிவந்து [தார்
ஆமுலையாளும் அளவற்றகோபமதாய்
மாணிக்கத்தூண்மறைவை மயிலனையுமாராய்ந்து
கொள்வினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கூட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனேவந்தாயோ
வந்தவழிபார்த்து மன்னவனே நடவுமென்றாள்

புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங் கேட்கிறது

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டுயிந்திரரும்
அன்னமேகோயில் ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்

ஆரணங்கேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்மார் பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனது தன்பெயரும்
உன்னுடையபெயரும் உரையுமென்றாரிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயானால போவேனெழுந்திருந்து
சொன்னபிறகுதான் சுந்தரியே நான்போவேன்
சொல்லாதேபோனால் தோகையரே நான்போகேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்றுசெவிகொடுத்துகேட்டிருந்
நின்றவள்விசாரமிட்டு நெடுமூச்சுதானெறிந்து [தார்
கண்டகனவை கயற்கண்ணாள் தானினைத்து
பேர்கேட்டுவேர்பிடுங்க புண்ணியரேவந்திரோ
ஆனாலுங்குறைவில்லை ஆனதொருமன்னவனே
என்றுயிளமுலையாள் எண்ணுதுமெண்ணுகிறாள்
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றறியேன்
வாழ்பாண்டிமன்னர் வந்தாரோவென்றறியேன்
ஆனந்தமார்பர் அவரேயிவரானால்
மெத்தவுதாசினங்கள் வேந்தரைச்சொன்னேமே
இவ்வளவுமுட்கொடுத்து இருந்துமிகக்கேட்டாரே
ஆச்சியுடனே அறிக்கையிட்டுச சொல்லுவாரோ
அவரோ இவனோ யாதுமறிகிலேனே
என்னவிதுமாயமோ எதுந்தெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரேயெழுந்திருந்து
மாணிக்கந்தூண்மறைவை மங்கையருந்தானும்விட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் வெளிப்புறமாய்வந்துநின்று
கைகட்டிச்சொல்லுகிறாள் கட்டழகிகருங்குழலாள்
கட்டழகாவிந்தமனை கலந்தாரியாண்மனைதான்
எங்களையாதேத்தாசன் என்றாயார் துற்சடையாள்
மாமன்மார் நூற்றொருவர் மண்ணாளம்பூபதியாள்
அம்மான்மார் நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியாள்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
போரால்மிகுந்ததொரு பெருந்திருவாளென்மாமி
அருமையாயெனைவளர்க்கும் அம்மானதிகர்னர்
பொற்கருணர்தேவி பொன்னுருவாளென்மாமி
என்பேர்கலந்தாரி எழுந்துநடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவி நான் எழுந்துநடவுமென்றாள்

இந்தவகைப்பெயரும் ஏந்திழையேசொன்னுயே
கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள்தன்பெயரோ
எவர்களதுபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்ருர்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகின்ருள்மாது துலங்குநவமணிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானே வீமன்மகாராஜன்
ஆணுலழகுமன்னன் அர்ச்சுனராஜதுரை
நகுலன்சகாதேவரென்னும் நலம்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதையும்சுபத்திரையும் தோகைபவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுநுதலாள்மின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவைபரும்
எந்தனுக்குமாமியார் எழுந்துநடமன்னவனே

கலந்தாரியை புருஷன் பெயர் சொல்லுமென்றது

கேட்டுபுலந்திரருங் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது ஏந்திழையேபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டான்புருஷன் மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்ருர்
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவன்பேர்சொல்லுமென்ருர்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லிநடுநடுங்கி
சொன்னல்தான்போவேன் சுந்தரப்பூமுடியான்
என்றுயிளமுலையாள் எடுத்துரைப்பாள்மன்னவற்கு

கலந்தாரி புருஷன் பெயர் சொன்னது

கேளுங்கான்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனென்புருஷ னென்பேர்கலந்தாரி
இப்பவென்ருல்தெரிந்ததோ எழுந்துநடவுமென்ருள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரருங்கூறலுற்ருர்
இந்திரனென்ருயே இருவருண்டுராச்சியத்தில்
அண்டத்துயிந்திரனே ஆகாயயிந்திரனே
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்ருர் வேந்தர்பெருமாளும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயயிந்திரனர் அவரிடதேவியென்ருள்
அர்ச்சுனரீன்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரனர்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனர்

அவருடையதேவியென்று அறியவுரைத்தாளே
அத்திபுரமுமடங்கலு மென்னுமென்றாள்
அந்தவளநாடு மடங்கலு மென்னுமென்றாள்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரவேயென்னுமென்றாள்
செம்பொன்படுந்துறையும் தீவுகளுமென்னுமென்றாள்
பவளம்படுந்துறையும் பட்டணமுமென்னுமென்றாள்
ஐவரும் நூற்றுவரும் அன்புடன்வாழுகையில்
கொற்றவர்கள்யாவருங் கூடியிருக்கையிலே
மகாராஜராஜாவர் மருமகள்வேண்டுமென்று
சரியொத்தசம்பந்தந் தையனல்லாள்வேண்டுமென்று
மாலையிட்டாரெந்தனை வளநாட்டுயிந்திரற்கு
திரும்பிப்பகையாச்சு தென்னவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பாரவனம்போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றளவும் அழைத்துவாராருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் மைத்துனரும்
மணவாளநாட்டிலே மன்னருந்தானிருக்க
மைத்துனனார்வைத்த வன்சிறைகாக்கிறேன்யான்
அவர்வைத்தசிறையிலே வாடுகிறேன்மன்னவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான்கேட்டு
சிறையென்றுசொல்லுகையில் தென்னன் பெருமானும்
காவலர்கள்வீரியனுங் கண்ணிறையமுத்துதிர்த்தான்
அங்கவளைக்காணாமல் அழுதகண்ணீர்தான்துடைத்து

புருஷன் நானென்று புலந்திரன் சொல்வது

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியே
உன்னை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்யான்காணு[ம்
தாலிதரித்ததொரு தர்மமகன்யான்காணும்
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும்யான்காணும்
மதுரையைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரேயிப்போது
அனந்தலெழும்பியென்னை ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
ஆருமறியாமல் அறிவையரேயிங்குவந்தேன்
ஓமப்புகையிலே வுத்தமியேயானிருந்தேன்
தையலேமங்கிலியம் தரித்தவரும்யான்காணும்
சுந்தரியேயுன்னுடைய சுண்டுவிரல்பிடித்த
மன்னர்பெருமாள் மணவாளர்யான்காணும்

அன்னமேநீயெனக்கு அத்தைமகள்காணும்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்தன்மகன்யான்
வேறொருவனென்றுசொல்லி விசனமதுவேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோகாவலிலே
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவல்களும்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்காவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து யிங்கேவருவாருண்டோ
அரசாளும்நாயகியா ளல்லிதிருமகன்யான்
ஐவர்பயின்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரன்யான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யான்காணும்
ஆரணங்கேநானுக்கு அம்மான்மகன்காணும்
வேறொருவனொன்று விகற்பங்களொன்றாதே

கலந்தார் அடையாளங் கேட்பது

என்றுரைக்கமன்னவரும் ஏதுரைப்பாள்நாயகியும்
மாதுயெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மதுரையிலிருந்துவந்த மைத்துனருமானக்கால்
மாமிஅடையாளம் மன்னவரேதாருமென்றாள்
அத்தைஅடையாளம் ஆணழகாதாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
வரும்போதுதந்தனள்காண் வையைவளநாட்டாளும்
வைகைக்கரைதனிலே வந்துசெபஞ்செய்கையிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தேன்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைநழுவவிட்டேன்காண்
வையைக்கரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன் [ர்
வைத்துமறந்துவிட்டேன்மயிலணையேயென்றுரைத்தா
மாதுகருங்குழலாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
எங்களம்மார்தன்னுடனே அறிக்கைவிட்டுசொல்லவில்
காவலர்கள்தம்முடைய கர்னருக்குச்சொல்லவில்லை]லை
சுற்றியருகிருக்குந் தோழியற்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையாத்திரிக்கு இன்பமுடன்போய்படுத்து
நாளையாத்திரிக்கு ராஜாவேநீவாராய்
மாமியார்கையில் வாங்கிவந்தாளடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவயிடந்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங் கொடுத்தது

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு

இவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும்கைநீட்டுபேச்சுகளும்.
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையரைத்தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்துவமள்கைகொடுத்தார்
கண்டாளடையாளம் கடுகெனவேதான்வாங்கி
உள்ளேநுழைந்து ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பூஷணத்தைச்சுத்திசெய்து பூப்போட்டுதெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அன்பாகத்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன்புவந்தாள்
வையைவளநாட்டா னும்மைமறந்தாளோ
திருடிக்கொண்டுவந்தாயோ தென்னமுடிவேந்தா
நம்பேனொருநாளும் நாயகனேயுந்தனைநான்
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கந்தூண்பிளந்தால்
அத்தைமகனென்று அன்பாயிடங்கொடுப்பேன்
மாதுகலந்தாரி மயிலனையாள்சொல்லுகையில்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்தரவீரியரும்
பார்த்தார்பலகாலும் பாண்டவர்புத்திரரும்
ஆரை நினைத்தானே ஐவர் திருமகனும்
சோலைமலருடைய சொக்கரைதானினைந்தார்
நஞ்சையமுதுண்டநாதரைத் தோத்தரித்தான்
ஆரானர்செயனாலே ஆரணங்குபொற்றூணு
தானாய்வெடித்ததுவே தையலதுபொற்றூணு
மாதுகலந்தாரி மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மாமிமகன்மெய்யானால் மதிலோடிகற்கோட்டை
எட்டியேதானடந்தா லிருக்கவிடந்தருவேன்

புலந்திரன் கோட்டையைக் கடக்க வைத்தது

மாது அவளுரைக்க மன்னவருமேதுசொல்வார்
அட்டாளும்சொக்கரென்னும்ஐயரைத்தான்துதித்தான்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கர்த்தரைத்தான்துதித்தான்
அப்படியேநடந்ததுவே அவளுடையகற்கோட்டை
எப்படியோநடந்து இருப்பிடத்திற்சேர்ந்ததுவே
அப்படியும்நம்பவில்லை ஆரவிளமுலையாள்
போர்க்கஞ்சாமன்னர் புலந்திரரும்நீரானால்
வாசற்படிதனிலே மணிப்பதுமை கட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமைவாய்திறந்து மன்னவரேசொன்னாக்கால்
வயிரமகுடந்தருவேன் மைத்துனரேயென்றுசொல்லி

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப் பேசவைத்தது

இல்லாமற்போனுக்கால் சொல்லாதெழுந்துநட
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுள்ள இந்திரனார்
விலங்குக்கும்குத்துக்கும் வெட்டுண்டுசாகாமல்
அறியாமலிங்குவந்தேன் ஆரணங்குகோட்டைக்கு
ஆரை நினைத்தாலும் அளவற்றசிந்தையிலே
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புனிதரைத்தான்தொழுதான்
காலனைத்தானுதைத்த கர்த்தரைத்தான்தொழுதான்
சொக்கரைத்தானினைந்து தொழுதானே தார்வேந்தன்
மாயாண்டிகிருபையினால் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்னக்கிளிபோலே
தருமர் திருமகன் காண் தாரார்கருங்குயிலே
கூடமருவிடுங்கள் கொற்றவருந்தேவியுமாய்
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்னக்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிநாயகியும்
மந்திரக்காரனோதான் மலையாளவித்தையுண்டோ
ஏமாத்தவந்தவனோ ஏதுமறிகிலேனே

கலந்தாரி தூணை வரவழைத்தது

எண்ணுதுமெண்ணி இளங்கொடியுமேது சொல்வாள்
பத்தினியுநானானால் பார்த்தன்மகனானால்
மாணிக்கத்தூணே வாருமென்றழைத்தாள்
மாணிக்கத்தூணும் வந்துவழைந்ததுகாண்
மாமியடையாளம் மங்கையரும்கட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவரானால் [ணை
பெட்டியும்பேழைபோய்பொருந்துமென்றாள்பொற்றூ
பேழையான தூணிலே போட்டடைத்தாளடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அருந்ததிசாட்சிவைத்தாள்
பூமிதேவியம்மாள் பூவிளக்கேநீர்சாட்சி
அக்கினியே நீர்சாட்சி ஆதிசிவன் நீர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சி மெல்லியரும் வைத்தபின்பு

கலந்தாரி புருஷனென்றறிந்து பள்ளியறை கூட்டிப்போனது

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்நான்செய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவரேகொண்டணையும்

என்று அடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங் கூறுகிறுன்
ஆருமறியாமல் ஆச்சிவரவிட்டாள்காண்
வாருமென்றுசொல்லி வானவிரல்கைபிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
சாளரவாசல்தனை தனித்தனியேதாள்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையினுள் நுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமன்மார்போட்டதினுல்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தைகொம்பனையேகூடியிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாரம் பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைக்கொண்டுசென்று
மாதரைப்புல்கி மடிமேலேகுந்தவைத்து
ஆரந்திருத்தி அழகுபணித்தான்பூண்டு
கோவைதிருத்திக் குழற்கோதிமங்கையற்கு
வாளிதிருத்தி மயிர்கோதிமங்கையற்கு
குப்பியில்சாந்தும் குழாயில்புனுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பொன்மணிமுடியான்
தாமுமணிந்துகொண்டு தாமந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குத்தான்கொடுத்தான்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்கள்ரசக்கனியும்
மடித்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குத்தான்கொடுத்தான்
தாமுமிலையடைக்காய் தின்றுதனஞ்செயனுர்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
மங்கையரேமீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
திங்களொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிருயோ
மங்கையரேநீருமிங்கே வாழாதிருந்ததெல்லாம்
அந்தபாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னுடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங் கூடினது

வெற்றிலைதின்று விரும்பிவிளையாடி
தென்மதுரைராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்த்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மை கைகலந்தபவானைபோல்
சாரையொடுசர்ப்பம் சருவியிழைத்தாப்போல்
தேவியுடனே திருந்தடைக்காய்தின்றிருந்தார்
பூவணையைவிட்டுப் பொற்கிளியுந்தாணிறங்கி

கவரிகொண்டுவீசலுமே கண்தெரிந்துகண்விழித்தான்
பலகாலுந்தன்னைப் பழகினவன்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைத்தண்டெடுத்த இணைக்கைகள்நோகுதே
அநேகநெடுநேரம் அருந்திவிளையாடி
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியாள்
மல்லிகைமெத்தையை மயிலனையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லுகளும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பெயராலே
நானுமொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரோ
பாண்டியப்பெருமாளே பசியோடிருக்கிறீரோ
பசிக்கமுதுண்ணுமென்று பாலித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகையிட்டு பொற்கிளியுமுன்னேவைத்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேஅப்போது

இருவருக்கும் வாது

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவனுமோதுசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலனையேநீகேளாய்
சகுனிபடுபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைத்துகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கச்சாயந்தின்பதில்லை கன்னியிளமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமாதுதெண்டாலே
பாரதமுடிந்துவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்மாண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது
பாண்டவர்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலாள் மயிர்முடித்தபின்பாக
கச்சாயந்தின்று கலந்துறவாடுவதும்

என்றுரைக்கமன்னர் ஏந்திழைதானழுதாள்
தேவியழும்போது தேர்விஜயன்புத்திரனார்
மாமன்மார்மாண்டாரென்று மங்கையேநீயழுதால்
என்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தருந்துமென்றுசொல்லிவேந்தரைத்தானழைத்
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி [து
சகுனியால்சூதாடி தருமபுரந்தோற்று
எத்தோப்புந்தோற்று இருப்பிடமுந்தோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணிமணிச்சிங்காசனமும்
முத்துமுடியு முருபவளச்செவ்வாயும்
சேர அவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நாடுமிகத்தோற்று நால்வரையுந்தோற்று
வித்தகனார்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளங்கொடியை
கொற்றவர்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்துமன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தள்ளிவந்தான் அம்பலத்தில்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அங்காடிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லி துகிலுமுரியவைத்தான்
பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்
மாளாதேவந்தது மாதுகிலாடை [தால்
சற்றேநழுவியே உடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
மாள்கிறது அன்றலவோ மாமன்மார் நூற்றொருவர்
சாகிறது அன்றலவோ மாமன்மார் நூற்றொருவர்
மாமன்மார்பட்டாரென்று மங்கையரேநீயழுதாய்
ஏலக்குழலாளே எனக்குதுக்கம்வாராதோ
தம்மானையென்றானே தருமமுடியழகன்
தையலவள்கேட்டு தரியாளேபூமியிலே
பூவணையைவிட்டிறங்கி புனக்கிளியுமப்போது
இதுவுமொருகாரியம்போல் இவ்வாணைவந்ததென்ன
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துவிழவொட்டாதே மன்னரெடுத்தணைத்து [ளே
விட்டானே ஆணையெல்லாம்வேல்பொருதுங்கண்ணா

ஆரமுலையாட்கு அடைக்காய்சுருள்கொடுத்து
பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு போகவிடைதாருமென்று
விடையென்றுகேட்கையிலே வேந்தன்மனையாட்டி [ர்
போகவேவந்திரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காவலழிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்பதற்குக் காவலரோவந்திரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வரிசைகளுநானறியேன்
சீரானமதுரையென்று சீமைகளுநானறியேன்
முத்துப்படுந்துறையும் முடியாசிப்பட்டணமும்
பட்டுப்படுந்துறையும் பட்டணமும்நானறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
சித்திரச்சோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போலாண்டாளே ஐம்பத்தாறுகாதம்
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் என் கணவா நானறியே
பார்க்கவே நான்வருவேன் பாண்டிவளநாட்டை [ன்
இருவரையுமொன்றாய் எடுக்காதோயிப்புரவி
வருகிறேநானுமுங்கள் வைகைவளநாட்டுக்கு
நானும்வருகிறேன் நாயகரேகூடவென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திருமேதுசொல்வார்
ஆரென்றெனையறியாய் அறிவையிளமயிலே
மதுரைதுறையாளுகிற மாதுமையாள்புத்திரற்கு
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆனந்தமார்பனுக்கு அடப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளஞ்சொல்லி அணைந்தேனேயிப்போது
மெய்யாய்நீயென்பிறகே மெல்லியரேபின்தொடர்ந்தால்
தகுமோடிதங்கையரே தாரார்கருங்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெடுத்துரைப்பாள்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
வந்ததொருபூவணைக்கு மருவியுறவாடி
வந்தபொழுதே மணவாளாநீர்காணும்
நகைநகைத்தாரிந்திரும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கர்னனதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருண்டோ

மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளன் நான்தாண்டி
காரிழையேயுன்னை களவாகக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் நானல்லவோ
தாலிதரித்தவொரு தர்மமகன் யானல்லவோ
களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமேன் நாயகியை
நாளை-பாரதமுடித்து படுகளமுஞ்சென்றாக்கால்
மங்கையரே என்னுடைய மாமன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள் நாடுபெற்று பதியமர்ந்தபிற்பாடு
அப்போதுதண்டிகையும் ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்-மைந்தனும் நீயுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு-மைந்தருமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்ல ஓடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனர்ச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழகுகண்டு மொய்குழல்மார்சேர்ந்திடுவார்
அப்போதேகெர்ப்பம் அடையுங்காணாரணங்கே
வந்தவொருபூவணையில் மருவிவிளையாட
எனக்கு-மைந்தனில்லையென்றால்வையகங்களேசாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெறுவது ஆண்பிள்ளை
உன்-அம்மான்மார்பெயரை ஆரணங்கேவையாதே
எங்கள்-ஐவர்துபெயரை ஆரணங்கேவையாதே
ஆணழகாஐவரிலே அருச்சுனனென்றழையும்
சித்திரவில்போனவன் சின்ன அருச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண் ஆணழகாமன்னவனே
விடிந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே [ளார்
பொற்கொடியேயெந்தனுக்குந் போகவிடைதாருமென்
விடைஎன்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளு
மைத்துனரை தான்பார்த்துமாதுயெடுத்துரைப்பாள் [ம்
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தர்வந்தீரே

பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரரேயுண்டானல்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வேன் நானும் என்மாமன் நூற்றுவர்க்கும்
மாமியடையாளம் மன்னவரே நீர்கொடுத்தீர்
உம்முடையவடையாளம் வுத்தமரே தாருமென்றாள்
தருவீரென்றுமறித்தாள் தாமக்குழலாளும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார்தானுமுண்
கொம்பனைமார்தங்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்[டு
சல்லாபம்பேசியே சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் தையலர்கள்யாவரையும்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்றுப் பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மயிர்முடித்தபிற்பாடு
உண்பதுவுந்தின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேறுவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்கேயென்றுரைத்தார்
விடிந்துவருகிறது விஜயன் மருமகளே
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனப்போது
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவனே
சொல்லுமென்றுகேட்டாள் சொர்னப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொய்வார்த்தை உரைபாதவுத்தமனும்
எங்கள் ஆச்சிக்குச்சொல்லி அறிக்கையிட்டு அப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன்தப்பாமல்
விடையென்றுகேட்கையிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள் நாயகமும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்னத்துவர்பாக்கும்
காவலனார்வீரியர்க்கு கைநிறைய அள்ளியிட்டாள்
வேசியல்லவோ கொடுப்பாரிலையமுதம்
ஏலக்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்நானறியேன்
கொம்பனையேநீருங் குடியிருந்துகாத்திரோ
இந்நாட்டுவாசனைகள் ஏந்திழையேயல்லாது
இந்திரலோகமதில் இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆகையினலே ஆசியரே நான்கொடுத்தேன்
சொற்படியேநீயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் சரணமென்றடிபணிந்து

ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியற்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும்போர்வேந்தர்மன்னருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பஞ் செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன் மதுரைக்குப் பயணப்பட்டது

என்றுசொல்லமாதுநல்லாள் இந்திருமப்பொழுது
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மன்னவருமுன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி அலைதாரன்முன்புவர
வானப்புரவிவந்தது மன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்பேரழகன
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே
என்றுமவள்கூறி இறங்கியேதெண்டனிட்டாள்
தேவியின்றன்முகத்தைத் திரும்பியவர்பார்த்து
அங்குபடிகாலைவைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
ஏறினாப்போது இளவிஜயன்புத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரிச்சுயேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே இந்திரைத்தான்காணுள்
மன்னவரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
வாடிமனந்தளர்ந்து வர்னமுகம்வேறுபட்டு [து
பள்ளிகொள்ளும்மண்டபத்தில்பைங்கிளியுந்தான்புகுந்
கூடியிருந்தோமே குங்குமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமே எழில்பெரியமண்டபத்தில்
இன்னமொருமுறை இனிகாணப்போவதுண்டோ
என்று-செம்பொன்கதவடைத்து சிக்கெனவேதான்பூட் [டி
பூவணைமேலே பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டாள்
தாமக்குழலாளும் தழுவணையில்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்கு வருகிறது

பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழும்பி அந்தரத்தில்தான்பறந்து
தர்மரைச்சூழ்நாடுகளும் தருமபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில்வந்தது அப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றது அப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்செயரைத்தானிறக்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி

செம்பொன்கடிவாளஞ் சிக்கெனவே தான்பிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
மஞ்சள்நீர்தோட்டத்திலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்கழட்டி
பச்சைவடங்களைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகியிதழுங் கண்டானேபுடவையிலே
இனிகாணவகையிலையே கட்டழகிசீர்வடிவை
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
சாந்திக்கழுத்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்தவொரு கொம்பேரிடையாளை
அவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேசுவதும்
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
இன்னமொருகாலம் இனிகாணப்போறேனோ
எத்தனைநாள்செல்லுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையான்பிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
தோகையரைநான்பிரிய கொடுமைவைத்தீர்ஈஷ்பரோ
இவளைப் பிரிந்திருக்க என்னகுறைசெய்தேனோ
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தைமிகக்கலங்கி
ஆனந்தவாழ்மார்பன் ஆழிச்சுனையிறங்கி
கொற்றவர்கள்கோமான் குளித்துகரையேறி
ஈரங்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
துவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தஇந்திரனும்
அனந்தம்பணிபூண்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாணியப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
சந்தனங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவனுந்தான்திமிறி
மாணிக்கப்பச்சைவடம் மன்னவன்வரிந்துடுத்தி
மாதாவின்பாதத்தை வணங்கவேவேண்டுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம் வந்து சேர்ந்தது

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டு தென்னரசுநாட்டானும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதாகொலுவிருக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து

மாதாவின்கொலுவை வலமாகச்சுற்றிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
மாணிக்கபொற்பீடம் மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவி லல்லித்திருமகனும்
அப்போ-சோலைமலருடைய சொக்கனார்கோவிலிலே
என்னுயிர்ச்சின்ன மெங்குமேதான்முழங்க
நரகசுரம்பதினெட்டு நவுரிகளும்நின்றூத
ஊதினசின்னங்க ளுத்தமியாள்தொனிகேட்டு
வெகுநேரமாச்சுதே வேந்தர்வாக்காணோமே
கர்னாறிந்தாரோ காவலர்கள்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நான்-மாளும்படியொழியமண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன் [வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வே னர்ச்சுனர்க்கேதுசொல்
சிந்தையிலெண்ணி செங்கண்ணாள்முத்துதிர்த்தாள்

புலந்திரனைத் தாயார் கண்டது

தட்சணமேகெவுளியது சாற்றிற்றுதேன்மொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொன்மதுரை நாட்டாளும்
செம்பொற்கதவைத் திறந்தந்தபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்தாள்
அரைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியரைந்ததுபோல்
வற்றிக்கிடந்ததொரு வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்ததுபோல்
பூரித்திருதோளும் பொன்னுப்பிரணமின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
இந்திருமப்போது எதிரே நடந்துவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுயட்சதையும்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மண்ணாழிகாலமட்டும்
திற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதராசாள்வீர்

என்னைப்பெருவீ ரெதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
அத்திபுரமாள அச்சுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரை நகராள்வதற்கு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டையிலே
மைந்தரைப்பெறுவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்ததாதியர்கள்
இட்டதொரு ஆசனத்தி லிந்திரரும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
உச்சியிலேதானிருந்து உள்ளங்கால்பரியந்தம்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளைப் புகள்வீரர்காணுமே
தேவிதன்னரண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமகதம்பம் குலைந்துமிருக்கவில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்யுரைத்தீர்மன்னவனே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இளவயதுகோமகனே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்தில்பள்ளிகொண்டீர்
என்று அவள்கேட்க எடுத்துரைப்பாரிந்திரனார்
போய்வந்தேனென்னச்சி பொய்கைதனில்நீராடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றிபணியவந்தேன்
உள்ளதைதானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்க்குழலாள்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனந்தவாள்மார்பன் அரசாளுந்தன்மைகளும்
வாசற்பதுமைகளும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
எதிரொருவரில்லாம லிராச்சியத்தையாள்கிறதும்
உத்தமர்கள் பாண்டவரை ஓட்டியரசாள்கிறதும்
கட்டழகிதம்முடனே கைகலந்தபாவனைபோல்
ஒன்றுமொளியாம லுத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
என்னுணைதம்பி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
ஆனுலொளியாமல் ஆச்சியரேசொல்லுகிறேன்
ஆணையிடுமென்று ஆச்சியரைத்தெண்டனிட்டான்
ஆணையிடுவதில்லை அருளாளாசொல்லுமென்றாள்
தென்னடியாதீனத்தில் சிறுவனும்வீற்றிருந்து
மாதாவின்முன்பாக மன்னவனுமேதுசொல்வான் [கும்
எங்களை-ஆளுயிரவொன்று மணிதிரளாம்பாண்டியற்

பொன்னின்ம நாடாளும் பேரெழுதியைவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார் தன் தனக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பம்தெரிவிப்பீர்மன்னவனே
என்று—தென்றற்கருங்குழலாள் தெரிவித்தாள் யாவருக்
அந்தமாதுவிடைகொடுக்கவந்தேன் காணச்சியரே [கும்
ஆகாயவான்புரவி யலர் தாளாயெங்கேயென்றாள்
பொன் னுமணியழகன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
பூங்காவனந்தனிலே புரவியைவிட்டேனென்றான்
அரசாளும்நாயகியாளல்லியருந்தான்கேட்டு
மாதுகருங்குழலாள் மலர் காவில்போய்புகுந்து
வான்புரவிகைபிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
கடிவாளங்கைபிடித்துக் கட்டளகியல்லியம்மாள்
தேவேந்திரனுகத் தெரிசித்துபெண்மயிலும்
நீ—வாவிட்டகாரியங்கள் நிறைவேற்றித்திரிந்ததுகாண்
புரவிவருகுதுகாண் புண்ணியரேயென்றுசொல்லி
கண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லி நயற்கண்ணாள்தெண்ட
ஆகாயமாயெழும்பி பறந்ததுகாண்புரவி [னிட்டாள்
வணங்கியெழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
பொற்றளிகையிட்டுப் பொற்கொடிமைந்தனுமாய்
இளைப்பாருமண்டபத்தில் இருந்தாரிருவருமாய்
ஆணையெல்லாம்விட்டேன்காண் ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றுமிகக்குளிர்ந்து இருந்தார்கள்மதுரையிலே

கலந்தாரியைதாதிமார் கண்டது.

அப்படியிருந்த ஆனதொருநாளையிலே
மற்றுனளானபின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடையதாதியரை
பேர்சொல்லிதானழைத்தாள் பேடைமலர்க்கண்ணாளும்
அசந்துநித்திரைபோய்விட்டாளவர்மருமகளும்
அத்தைமகன்மேல்நினைவாய் அசந்துநித்திரைபோகி
அந்நேரந்தாதியர்கள் அலண்டுஎழுந்திருந்தார் [றாளாம்
தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்விசாரமிட்டு
முந்தியெழுந்திருந்து முருகுழல்மாரோடிவந்தாள்
நாடையெல்லாந்நட்டி நாயகியாளெழுப்பிடுவாள்

மாதுக்குநித்திரைகள் வந்தவாறுஎவ்வாறு
என்றுமனந்தளர்ந்து ஏந்திழையாள்விசாரமிட்டு
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழிமார்வந்துநின்று
வாளேந்திக்கைதனிலே மயிலனையமார்யாவர்களும்
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்புகுந்து
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்க ளிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாளாம்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்களைந்ததுவும் ஆரணங்குநானறியேன்
உற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்சீர்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்துயிருந்ததுகாண்
வகைவகையாய்பூச்சரங்கள் வந்தவாறுஎவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருக்குதுகாண்மாதர்கள்
இறைந்துமிருக்குதுகா ணெங்கெங்கும்பூச்சரங்கள் [ள்
அடைக்காய்கனித்தனை நா ளரைப்படிகமாயிருக்கும்
முழுப்படிகமாய்நிறைந்து முழுதலைக்கும்வழிந்தோட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிஞ்சுதுகாண்
இந்தநாட்டுவாசனைக ளேந்திழையேயல்லாது
இந்திரலோகத்திற்கு எட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர்திருமகனோ் வந்தாரோவிசையுடனே
அரசாளுநாயகியா ளல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயந்தானிருந்து அந்தரமாய்க்குதிதாரோ
கற்கோடிமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ என்றுவிசாரமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டிவெழுப்பவென்றால்
இந்திரன்மேற்சிந்தையினலெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாமல் யாதொன்றுந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலரைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமுங் குளிர்கவரியிற்றெளித்து
ஈரெட்டுவெண்கவரி யிசைத்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழைமார்தன்காதல் கவரிபரிமாறினார்கள்
மெல்லிநல்லாள்மதிமுகத்தில் வெண்கவரிவீசலுமே
கவரிகொண்டுவீசலுமே கனைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருந்தும் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையவள்கண்கசட்ட
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிதனித்திருந்தாள்

தனித்திருந்ததாதியவள் தனியாகவந்துநின்று
மாதுதனையெடுத்து மடிமேலேதான்வளர்த்தி
ஆரங்கள்தான் திருத்தி யழகுபணிதான்பூட்டி
கோவைகள்தான் திருத்தி குழல்கோதிகொம்பனைக்கு '
மாளிகைதான் திருத்தி மயிற்கோதிகொம்பனைக்கு
மெத்தெனவேகோபமதாய் மெல்லியளைத்தான்பார்த்து
கண்கள்சிவப்புடனே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
வர்னப்பசுங்கிளியே வாடாதசெண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாதுதிருமுகங்கள்
சிரியிருக்குதுகாண் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போ லரிவையரேயுன்முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குநெடுநாள் வாடியிருக்கக்காரணமேன்
குங்குமப்பூசிக் குலைந்துமிருக்குதுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பங்கிட்டுக்கொள்ளுவோம் பாங்கிமாரெல்லாரும்
மெத்தநலகியே மெல்லியிருப்பதென்ன
அடைக்காய்கள்தின்றால் அரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
மேல்வாய்வருத்துங்காண்மெல்லியரேதம்பலங்கள்
வண்டார்கருங்குழலே வாசனைகள்மிஞ்சுகுது
இந்நாட்டுவாசனைக ளிளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிழையுன்னைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன்மாலையுஞ் சந்தனமுங்குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையும் மைகளுடன்றூன்சிவப்பும்
வரவிட்டார்கண்டீரோ வண்டார்குழலாளே
அந்தப்பரிமளம் ஆரணங்கேவந்ததுகாண்
மன்னர் திருமகனர் வந்தாரோவுறவாக
அரசாளும்நாயகியா ளல்லிவிவேகியல்லோ
பூதம்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகத்திலேற்றி மெல்லவரவிட்டாளோ
ஆருமறியாம லருச்சுனனார்புத்திரரும்
மாலைமுடியாளே மைத்துனனும்வந்தாரோ
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து காந்தாளந்தாளுகி
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து

கலந்தாரி தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்

ஏண்டிநீ தாதிகளே யிடும்புகளைப்பேசவந்தாய் [லே
மதுரை-அரசாளும்பூமுடியார் அவாங்கேயிருக்கையி
என்-மைத்துனனரிங்கே வரும்வாறுமெவ்வாறு
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னாத காவல்களும்
ஆறுனையுந்தான்கடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந்தோழி அருகிலிருந்தீர்கள்
காரிழையாள்தாதிகளே கண்கெட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையில்காக்க எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தால் மாதரெல்லோருஞ்சொல்
தாதியர்க்கெளிதாகத்தையலருந்நானிருந்தேன் [லீரோ
வேண்டேனினிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண்மங்கைய
மாண்டாலுஞ்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே [ரே
ஆரவிளமுலையா ளறைந்துகொண்டுதான்பூதாள்
தாமக்கருங்குழலை தாதியருந்தோழியரும்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசிவளகர்னன் கட்டழகிதான்கேட்டால்
ஆக்கினைகள்வந்துவிடு மிளவையிளமயிலே
அறியாமற்சொன்னோ மாசேபொறுத்தருள்வீர்
மாதின்திருவடிக்கே வந்துமிகத்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தனித்திருந்தாள்தையலரும்
கொப்பேரிடையாளுங் கோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்களாச்சுதென்றுபொற்கொடியைத்தானழைத்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் புட்பமலரணையாள் [தாள்
வாசமுமீந்து மலர்குழலாள்பூவுதறி
பாள்வயருமப்போது பற்கொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாந் தையலர்முன்வந்துநின்று
பொன்னுதுகிலொதுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாள்பூக்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தானபின்பு

புலிமுகக்காலில்வைத்துப்பொற்றளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வானத்தளிகைவைத்தாள்
பொறித்தபொரிக்கறியும் பொன்போலசிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடன்முன்வார்த்து
பொன்போன்றசொம்பிலே வெந்நீரும்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
முடிபூவுஞ்சந்தனமும் மிகவாரிவெள்ளிலேயும்
அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்தவாழ்மாரி
பூச்சித்துதானிருந்தாள் புருஷனைத்தினந்தோறும்

கலந்தாரிக்கு கெர்ப்பமுண்டானது

பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனர்தேவியரும்
மூனைவீரர்தேவியற்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழ்லாட்கு மைந்தனுய்த்தோன்றிற்று
இட்டபடுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபோதுவுண்டிருப்பாள்
தின்னுளிலேயடைக்காய் தேனுர்குழலாளும்
அம்மாநீராடாள் அருங்குழல்பந்தாடாள்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
காரிழையாள்மாதுக்கு கழுத்துகள்நேர்ந்ததுகாண்
குழிசாலுகள்போல குலேவயிறுபெருத்து
திருவயிறுமேனியுஞ் சிர்பெறவேதான்செழிக்க

கலந்தாரி கெர்ப்பமடைந்ததை தாதிமார்காண்கிறது

தாய்போலேவளர்த்தெடுத்த தாதியவள்பார்த்து
மாதுமுகம்நோக்கி மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையராய்த்தோன்றுவதேன்
மாலேக்குழலாளே மைந்தன்வந்தவாறேது
கழுத்தடிகள்நேர்ந்து கன்னிமுகம்வேறுபட்டு
இளேப்புந்தளர்ப்புமாக ஏந்திழையேசொல்லுவதேன்
மன்னர்திருமகனுர் வந்தாரோவுறவுடனே
அரசாளும்பூமுடியா ளல்லிவாவிட்டாளோ
மெத்தவறிவுடையாள் மெல்லிவாவிட்டாளோ
மாலேயணிமார்பன் மைத்துனனுர்வந்தாரோ
பூங்குழலேயுன்னேத்தழுவி புல்கியவர்போனுரோ

கலந்தாரி தாதிகளைத் தூறுகிறது

வேறுபட்டமாதரசே மெல்லியரோயுரையுமென்றாள்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆரவிளமுலையாள்
ஆறுதகோபமது ஆற்றமுடிபோகாமல்
இத்தனை இடும்புகளை என்னுடனே சொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மொய்குழலேசொன்னீர்கள்
இன்னம்இடும்புகளை என்னுடன்சொல்லுகிறீர்
காசிவளபூமுடியார் கர்னருக்கறிக்கையிட்டு
ஆக்கினைகள்செய்யாமல் ஆரணங்கேநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்நாள்வரையிலும் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தீரே கொம்பனைமாரெல்லோரும்
இதுநடுவில்வந்து எவரழித்தாரெந்தனையும்
கொல்லவினைசெய்கிறாள் கொம்பேரிடையாளே
இந்தச்சிறைவைத்ததினால் எல்லோருஞ்சொல்வீரோ
தாதியற்குமேளிதமாய்த தையலரேநானுனேன்
என்றுமிகதுக்கித்து ஏந்திழையாள்சொல்லுகையில்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலண்டையோடிவந்து
சுத்திநிற்கும்பெண்களுக்குஞ் சூழ்ந்திருக்குந்தாதிகட்கு
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
காசினியோர்புகழுங் கர்னர்வரும்வேளையிலே
ஆரவிளமுலையாள் அழுதகுரல்கேட்டால்
நாக்கோடுமூக்கறுப்பார் நல்லசெவிதானறுப்பார்
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டு
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுவாள்
மாதாநீரொளித்தாலும் மைந்தனொளித்திடுமோ
சூலொளிக்கப்போகாது துன்னுங்கருங்குழலே
இன்னமொருதிங்கள் ஏந்திழையேசென்றாலும்
தானேயறிகின்றீர் தங்கக்குழலாளே [ள்வீர்
நாங்கள்-அறியாமற்சொன்னோமே அரசேபொறுத்தரு
என்று-மாதுதிருவடிக்கு வந்திறங்கிதெண்டனிட்டாள்
தாதியவள்தணிக்கத் தணித்திருந்தாள்தையலரும்
காசிலிவர்னர் கர்னாதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய்மீண்டுவருகையிலே

கர்னன் வேட்டைக்குப் போய்வருவது

விடாய்த்து வொருமண்டபத்தை வீற்றிருக்கக்கர்னரவர்
சிந்துகவிகேட்டிருந்தார் சீர்கருணவீரியரும்
அந்தக்கவிதனிலே அல்லியம்மாள் தூதனவன்
ஓலைகொண்டுபோகிறான் உத்தமியாள் தூதுவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆச்சாரச்சாவடியில்
மேளங்கள்தாளங்கள் விருதுபலமுழங்க
அவன்வரும்வழிதனிலே அதிகர்னர்வீற்றிருந்தார்

அல்லியுடையதூதன் கர்னரைக் காண்கிறது

வந்தங்கேநின்று மன்னவனைப்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதிச்சந்திரன்போல்
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகினில்வந்துநின்று
கர்னரென்றுதானறிந்துகையெடுத்துதெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்ததூதுவனை யாரென்றுதான்கேட்க
ஆறுயிரவரென்னும் அதிவீரபாண்டியர்கள்
அணிமதுரைநாட்டுக்கு அரசுமன்னன் தூதுவன்யான்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரற்குத் தூதுவன்யான்

கர்னர் கலந்தாரியைக் கேட்டது

காசிலிவானர் கர்னரவர்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்தானளிக்க மன்னவருமேதுரைப்பார்
நாணமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்கமறியாயோ வேல்புருவங்கண்ணாளே
நாணமும்வெட்கமும் நாயகமேகற்றாயோ
நீயேயறிந்தாயோ நேரிழையேபுத்திகளை
காரிழையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தார்யாரோதான்
உன்மைத்துனனார்மீறி வளர்ந்துயிருக்கிறார்
நாடாளக்கற்றாலும் நாமக்குலவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானும்
என்னைப்போல்மீறி இந்திரனும்வளர்ந்தானும்
வாராதிருந்தானே வளவிலொருபயணம்
வண்டார்குழலாளை வாழப்பெண்ணாக்கிவைத்தான்
ஆனந்தமார்பனை ஆளைவிட்டுவரவழைத்து
விஜயன்திருமகனை விலங்குகள்போடவைப்பேன்
என்றுயிவருரைக்க ஏந்திழையாள்தான்பேசாள்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாராமிந்திரனார்தேவியரை

காலைத்தொடங்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தருமமுடியழகன் தாதியரைத்தானழைத்து
இவள்-மையெழுதுங்கண்ணாள் மலர்சொரியுஞ்சொல்
சந்திரவாயுதம்போல்தனும்புகிற திருமுகங்கள் [வாயாள்
சிறிவிருப்பதென்ன செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்தாமரைப்போல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வாடியிருப்பதென்ன
தாமக்குழல்மாரே தாதிகளேசொல்லுமென்றாள்
ஆடைகுறைவாச்சோ ஐவர்மருமகட்கு
ஆரமுலையாட்கு ஆபரணங்குறைச்சலுண்டோ
எதனாலேவாடினாள் எங்கள்குலவிளக்கு
மதுரைக்குப்போக மங்கையரும்நினைத்தாளோ
மைந்தனரைத்தானும் மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவென்னகருமம் எனக்கறியகூறுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவளேதுசொல்வாள்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமாளே
தாரார்குழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணாதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சே
கர்ணாதுகேட்டு காரிழையேதாதிகளா
எந்தனுக்குச்சொல்லாமல்இருந்தகருமமென்ன [ப்பேன்
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன் சீர்பாதமேற்றிவை
தலையைச்சிறைத்துநான் தாள்விலங்குபோட்டுவைப்பே
என்று-ஏறிட்டுப்பார்த்தாராம் இந்திரனார்தேவியை [ன்
காலைதொடங்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியரைத்தனழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்கண்ணாட்கு புத்திரராய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனும் வந்தானோயிவ்விடத்தில்
வாள்விசயன்புத்திரனும் வந்தானோவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்விழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்திலே அந்தரமாய்வந்தாரோ
மாதுமணவாளன் வந்தாரோசொல்லுமென்று
கர்ணாவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்

நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்க்கும்பிள்ளையில்லை
மகாராஜருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரை நீர்கண்டீர் அடையாளம் நீர்பார்த்தீர்

கர்னன் தாதிகளைக் கேட்பது

நீ-கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றான்
காசிலிவர்னர் கர்னரவரோதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனே தப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிகாணோமே
மதுரை துரைமகனும் வர்த்தமில்லையென்று
ஏந்திழையே நீங்கள் என்மேல் ஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியரும்பிகளும்
சோரவேயோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லோரும்
காசிலிவர்னர் கர்னனேயும்மாணை
உம்மாலேயாணையடி ஒருகுறியுநாமறியோம்

கர்னர் தாதிகள்மேற் கோபித்தது

காசிலிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து
அவளுக்குஒற்றைப்பணிதியிட்டு வுத்தரியப்பட்டுத்தி
ஆபாணமிட்டு அழகாகப்பட்டுத்தி
வைத்தேனேயுங்களை மங்கையற்குக்காவலாய்
சொல்லுதற்குவைத்தேனே தோகையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளான ஆபரணஞ்சேரவே சுழட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கொடிமார்நீங்களுங்கள்
மாணிக்கப்பேழையிலே வைத்தாரோவுங்களைதான்
ஆக்கினைகளில்லையே அலைதாரான்பட்டணத்தில்
வாசல்போத்தனையும் வகையுறவேவெட்டிடுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேத்தாசன்பன்னவனை

கர்னன் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன்
செய்த கேட்பது

காசிநகர்கர்னர் கர்னருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
என்னைப்போல்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானே
நாடாளக்கற்றானே நாமக்குலவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான் செங்கோல்பிடித்தானே
இப்படிக்குமீறியே இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க

வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்துசமைத்திருக்க
திங்களொருமுறைதான் தேன்மொழியாள்முழுகுகிறாள்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பிள்ளைபெறுங்காலம்
காவலிலேவைத்துயான் காக்கிறேன்கண்மணியே
மாலைமுடியாளும் வரவிட்டாலாகாதோ

கர்னருக்குத் தூதன் சொல்வது

என்றுரைக்கக்கர்னர் எடுத்துரைப்பான் தூதனவன்
மதுரையறுகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றுமுள்ளநாடனைத்தும் மன்னனரசாளுகிறான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனமுதல்
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான் வருவாள்கொலுமுகத்தில்
என்றுரைக்கதூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்னரவர்
நல்லதுதூதுவனே நானிறங்கும்மண்டபத்தில்
போசனமாகுதுகாண் பொருந்தியமுதுண்டு
நடவுங்காண் தூதவென்று ராசமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேதுசொல்வான்
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்கிருபையினால்
போசனங்கள்தேவையில்லை புகழ்வீரயெந்தனுக்கு
வேகுநேரஞ்சென்றாலே மெல்லியருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடகோபத்தை மன்னவரேநீரறிவீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரன்தெண்டனிட்டான்
அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரப்பூஷணியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளைத்தோளுடன்றி
காரிழையாள்மாது கைலாதிதான்கொடுக்க
மெத்தவேதானடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மாமனவர்வந்திருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
மாமனார்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவொரு மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயனடிபெறுவாய்
மகாலட்சுமியைப்போல் மங்லியமுண்டாக
மதுரையெல்லாமாள்வதற்குமைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதுகருங்குழலாள்

அரிவையற்குசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன் மனதுக்குள்ளே தார்வேந்தர் தானினைந்து
மேளவகைகளும் விருதுகள்கையமர்த்தி
விருதுபலமுழங்க வீதிபுறப்பட்டார்
மாதினதுகோட்டைக்கு மன்னவரும்போய்ப்புகுந்தார்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான்திறந்து செம்பொன்மணிமுடியான்
உத்தமனார்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்ப்புகுந்தான்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிகைமாதகியாள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குத்தான்போட்டார்
இட்டதொரு ஆசனத்தில் இன்பமுடன் தானமர்ந்தார்
வந்துஇளைப்பாற மன்னர் திருமுகமும்
கவரிபணிமாறினார் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்னன் கலந்தாரியை தாதிகளைவிட்டழைப்பது.

தமக்குகவரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அரசாளும்நாயகியை அல்லிதிருமகனார்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தன்கையில்கவரியை தாளொருத்திக்கைகொடுத்து
மங்கையாள்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்ப்புகுந்
திருவேயுருவழகே செல்வப்பெருந்தேனே [தான்
அத்திநகருடைய அலங்காரப்பூஷணமே

கலந்தாரி கர்னரைக் காண்கிறது

அன்னமேயும்முடைய அம்மானும்வந்தார்காண்
மங்கையரேயும்முடைய மாமனும்வந்தார்காண்
காசிநகராளும் கர்னரிங்கேவந்தார்காண்
வந்துபணிந்ததொரு மாதினது தூதனுக்கு
உத்தரியப்பட்டுகளும் உடுக்கநல்ல ஆடைதந்தார்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்னப்பழகாயும்
காவலனும்வீரியனும் கைநிறைய அள்ளியிட்டான்
போகவிடைபெற்று போய்விட்டான் தூதனவன்
அப்போதுகர்னர் ஆலோசனைபுரிந்து

கர்னன் கலந்தாரி கோட்டைக்கு வருகிறது

காரிழையாள்மாதுநல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
அவர்-மைத்துனனூர்மீறி வளர்ந்தவருமைகளும்
தோரணக்கழுவுதனில் சுந்தரனைப்போட்டிடுவேன்
உத்தமிமாருங்களை ஊசிதூண்டில்போட்டிடுவேன்
என்றுமிகக்கோபித்து எரிபறந்துகண்சிவந்து
வாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவரும்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமொருநினைவாய் மன்னவனுந்தானினைந்து
அவள்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமேநாம்வருவோம்
என்று-வாளையுறையிலிட்டு மன்னரதிகர்னர்
தருமமுடியழகன் தலைவாசல்தான்கடந்து

கர்னர் கலந்தாரியின் தாயாரைக் கேட்க வருகிறது

அவன்-சேனைபரிகலமுந் திரளுமணியுடனே
வந்துபண்ணிந்ததொரு மகளையும்பாராமல்
கோபமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளப்போது
மேளவகையும் விருதுடனேமெல்லியரும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்தங்களுடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகையைவிட்டிறங்கி தருமமுடியானும்
உத்தமனார்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்ப்புகுந்தார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கொண்டு
இவர்வந்ததொரு காரியம்யாதோதெரியாது
ஆலாத்திகாட்டாமல் அரிவையரேநாமிருந்தோம்
என்றுமிகத்தாதியர்கள் எல்லோருமோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்து கட்டழகிதாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதுவட்டி
கவரிபரிமாறினார் காரிழைமாரப்போது
தனக்குக்கவரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளெங்கெயென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
துன்னங்கருங்குழலாள் துற்சடையண்டைவந்து
தெண்டனிட்டதாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு

தூன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள் தான்பார்த்து
எங்குவந்தாய்தாதி எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
கர்னர்வந்தாரென்று காரிழைமார்சொல்லுகையில்

கர்னரைக்காண துற்சடை வருகிறது

கர்னர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்தாள்
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமினுமினென்ன மோதிரக்கால்சோதிமின்ன
மாதுநடையசைந்து வந்தாளேமயில்போலே
கர்னரதுபாதத்தில் கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவரும்
ஆசனம்போட்டார் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அங்கவளநாட்டார் அதிகர்னர்திருமுகத்தை
அண்ணா—வாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
சீறியிருப்பானேன் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அண்ணாவுன்திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்னர்பெருமாளே
மாறுகங்கொண்ட மன்னனதுரியோதிரன்
இடும்பனவனுன்னை யேடாகூடம்சொன்னானோ
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவள்கேட்க எடுத்துரைப்பான்மன்னவனும்

கர்னர் துற்சடைக்குச் சொல்லுவது

எனக்கு—பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்பாக
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியரும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிபோனாலும்
தாமக்குழலாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டியெறிந்திடுவாள்
என்றுரைக்ககர்னர் ஏதுரைப்பாள்துற்சடையும்
மாதுநல்லாளிப்பொழுது வன்கொடுமைசெய்தாக்கால்
வேல்பொருதுமல்லியம்மாள் வெட்டவினைசெய்வாளோ
நீ—மாளுகிறகாரியமேன் மன்னன்பெருமாளே
என்னகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
காசிவளநாட்டார் கர்னரவரேதுசொல்வார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு

பொல்லாமசக்கைகள் பொருந்திற்றுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆரிழைக்குமுண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனாய்த்தோன்றுகுது
மதுரைப்பெருமாளும் வந்ததுகாணேமே
என்னகருமமோ என்றுரோகர்னாவர்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள் கூறுவாள்
மாதுமணவாளன் வந்தால்வரவேண்டும்
உமது—மைந்தன்புலந்திரனார்மன்னவன்தான்வரவே
மற்றுமொரு மன்னவர்கள் வருவாரோகாவலிலே [ணும்
வாசற்றடைதாண்ட வருவாரொருவருண்டோ
தாதியர்களுக்குத் தையலர்கள்சொல்லலையோ
தாதியரைகேட்கலையோ தார்வேந்தாவென்றுரைத்தாள்
தங்கையவள்சொல்லுகையில்தனஞ்சயனார்கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியேகேட்டுவிட்டேன்
தாங்களெல்லோமறியோமென்றுதன்மேலே ஆணையிட்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு [டார்
மாது திடுக்கிட்டு வயிறுமொருகைபிசைந்து
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியையின்றோடே
ஆர்சொல்லுங்கேளானே அரவங்கொடிவேந்தன்
என்று ஆரவிளமுலையாளறைந்து கொண்டுதானமுதாள்

துற்சடையாள் கலந்தரியை காணவருதல்

ஆரணங்குமவள்சேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேந்தரைக்கையமர்த்தி
மன்னவரைக்கையமர்த்தி மாதுவெளியில்வந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதனால்
சுற்றிபிரம்படிக்க தோழியர்கள்சூழ்ந்துவர
மாதினதுகோட்டையண்டை மங்கையரும்வந்துவிட்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்[டார்
சேரவேதான்திறந்து தேனார்குழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தையலந்ததுற்சடையாள்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்ப்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள் தாதிகளெதிர்கொண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிழைமார்தாதியர்கள்

பாவையழகியரும் பட்டாலடி துவட்டி
வந்துயிளைப்பாற வான்கவரிவீசினார்கள்
யாணிக்க ஆசனத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்துவாயிங்கேயென்றாள்
தன்-நையின்கவுரியைத் தானொருத்திகைகொடுத்து
வீசுங்கவுரிதனை வேறொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்ப்புகுந்
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே [து
அன்னமேசொர்னமே அமிர்தமடமானே
சாந்துகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
ஆரணங்கேயும்முடைய ஆச்சியழைக்கின்றாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமனமகிழ்ந்து
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகியும்
மாதாவின்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணையாள்பூவெடுத்தாள்
தாமக்குழலாளும் தையலரைதோளூன்றி
காரிழைமாதருக்குக் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்

துர்சடையாள் புத்திரியைக் கண்டது

மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
வந்துபணிந்ததொரு-மகளாரைவாழ்த்துகின்றாள்
வாழ்வீர் வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கற்பூரந்தின்னதொரு கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வண்டார்குழலாரை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
காசிலிவர்னர் கர்னருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புகழ்வீரன்சொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவங்கண்ணாட்கு
சுற்றிநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியாகள்
அங்கவரைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்

கூறுவாள்வாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தனுய்தோற்றுதுகாண்
மன்னர் திருமகனுர் வந்தாரோயிவ்விடத்தில்
வாள்விஜயன்புத்திரனுர் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னாதுகாவலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அல்லிவாவிட்டாளோ
ஆகாயவான்புரவி அவரேறிவந்தாரோ [ருள்
உனது-மைத்துனனுர்வந்தவாறெனக்குச்சொல்லுமென்
மாதுமணவாளருக்கு மருவவிட்டுப்பாரேனே
என்-கண்ணுட்டிநாயகரைக் கண்ணலேபாரேனே
மாலைமுடியாரை மறையவைத்துப்பாரேனே
ஏகாந்தமாக எனக்கொருகால்சொல்வாயோ
மைத்துனனுர்வந்தவகை எனக்குச்சொல்வாயோ[பாள்
அவள்-வார்த்தைகள்பேசாள் மறுவார்த்தைதானுரைப்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தைக் காரிழையுமப்போது
காசிலிவர்னர் கர்னர்பெருமானும்
மானுகிறேனென்று வானுருவிகைபிடித்து
ஆயுதம்நாட்டி அலைதாரன்மானுகிருன்
காசிலிவர்னர் கர்னரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜராஜர் மன்னர்கள்நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடிராஜர்
உங்களையர்தான்முதலாய் என்தாயார்தன்முதலாய்
நாங்கள்-அத்தனைபேரும் அழியத்திருவுளமே
மாளத்திருவுளமே வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனுர்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்ருன்
இவள்-வார்த்தையுரையாமல் மறுவார்த்தைபேசாமல்
தன்-பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானிருப்பா
துன்னுங்குழலாள் துற்சடையுங்கூறுவாள் [ள்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்கள்தம்மாணை
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருவாணை
வனவாசம்காடுறையும் மன்னர்திருவாணை
மாதுகுழல்விரித்தமயிலணையாள்திருவாணை [மென்ருள்
உன்-மைத்துனர்மேல்ஆணைகண்டீர் மாதரசேசொல்லு
என்னுணைமாதரசே எனக்குனக்குசொல்லுமென்ருள்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதருங்கோபித்து

வண்டார்குழலாளும் மலாணையைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தே பைங்கிளிஉட்புகுந்தாள்
தழுவணையில்லை கொடுத்து தையலரும்சார்ந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்பார்த்து
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிற்றைப்பிசைந்துகொண்டாள்
இழந்தோமேநாமும், இளங்கொடியையிந்நேரம்
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள்வந்துநின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தே மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனை ஆணைக்கும் இருந்தீர் தாய்மடிமேலே
மைத்துனன்மேலாணையிட வந்துவிட்டீர்கோபித்து
உன்-மைத்துனனரிங்கே வந்தபடிதப்பாது
ஆணழகரிந்திரனர் வந்ததாய்தோன்றுகுது
காசிலிவர்னர் கர்னர்பெருமாளும்
மாளுவேனென்றுசொல்லி வாளுருவிகைப்பிடித்து
ஆயுதம்நாட்டி அவரிருக்கபூங்கொடியே
அங்குதிசைநாட்டான் அவர்மாண்டாராமானல்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்மணிமுடியார்
உங்கள்-ஐவர்முதலாக ஆச்சியருந்தான்கூட
ஆரணங்கேநாங்கள் ஆயிரம்பேர் தாதியரும்
இத்தனைபேர்மாளஇகழத் திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனர்வந்த வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றாள்
அதற்குப்பவளசேனை அல்லிமருமகளை
பார்த்தார்கள்தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்[றார்
உமது-மைத்துனர்மேலாணை மாதரசேசொல்லுமென்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொல்லுகையில்
ஆரணங்கேநீரும் ஆணைவிடுஞ்சொல்லுகிறேன்
நீர்சொன்னபிறகல்லவோ தோகையாணைவிடுவதுகாண்

கலந்தாரி தாதிகட்குச் சொன்னது

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
முழுகியநாலாநாள் முருகுழலேயெல்லோரும்
உடனகப்பள்ளிகொள்ளும் உண்டானபெண்களெல்லா
பாதிஇரவுசென்று பாதினாறுநாழிகையில் [ம்

வீசுது மேனியெல்லாம் வெறுநெருப்பாயெங்களுக்கு
மண்டபத்தின் கூடத்தில் மாதாவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரி அர்ச்சுனனார்புத்திரரும்
ஆகாயவான்புரவி யவரேயலர்தான்
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனார்காண் [த்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனார்தென்மதுரை
எங்கேயடையாளம் என்றாளேதாதியவள் [ரை
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரே கட்டிவைத்தேன்
இத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தீர்காண் தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதாசேகோபித்தீர்
மகாராஜராசாக்கள் மன்னர்மேலாணையிட்டேன்
வனவாசங்காடுறைந்த மாமன்மேலாணையிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலணைமேலாணையிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணையிட்டேன்
உமது-மைத்துனராணைமுக்காலும்நானும்விட்டேன்
ஏலக்குழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தானிருக்க
மாதிருக்குமண்டபத்தே மயிலணையாளோடிவந்து
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
அடையாளந்தான்கொடுத்து ஆணழகர்போனாராம்
மாணிக்கபேழை மாதரதுமுன்னேவைத்தாள்
அல்லிக்கயிறும் அழுத்தியசிராவும்
சீராவுங்கச்சை திருமுடியும்தானெடுத்து
அல்லியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லலுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்திட்ட அடையாளம்
சபதமுடித்தாரோ தர்மமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்ந்தாரோ
நாமக்குலவிளக்கு நாயகர்வீரியரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரோ
முத்திரைமோதிரத்தை முருகுழலாள்தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கண்களிலேதானுமொத்தி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள்தானெடுத்து
கண்மணிநாயகரைக் காணேனொருக்காலும்

மாதுமணவாளன் வந்ததைப்பாரோனே
காவலர்கள்வீரியரைக் கண்ணாலேபாரோனே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்காணமல்
போதேவருந்தடங்கல் பொன்னுருவிபாளையத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவிநானனேனே
காணதிருந்தேனே கண்ணற்றுளானேனே
கண்டோமேநாமுமிந்த கட்டழகிநிண்ணயத்தை
ஒருதாதியறிந்தாளோ தையலதுதன்னடத்தை
என்று-திரேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூட்டிமிகவிட்டுதாம்பொன்னாபரணமெல்லாம் [மென்று
எங்கள்- அண்ணருக்குச்சொல்லி அறிக்கையிடவேண்டு

தூற்சடையாள் கர்னனுக்குச் சொல்ல வருவது

சுற்றிபிரமபடிக்க சூழ்ந்துவா அரிவையற்கு
ஆயிரம்பேர்தாதியர்கள் அருகினிலேபுடைசூழ
ஏறிப்பிரம்படிக்க ஏந்திழைமாரெச்சரிக்க
மாறிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தாமக்குழலாளும்
ஆரவிளமுலையாள் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
அங்குதேசாதிபதி அதிகர்னர்பெருமாளும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் ஆரணங்குதிருமுகங்கள்
தாமமுடியாளும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டுதலைவிட்டாளோ
என்னகருமந்தங்கை எனக்கறியச்சொல்லுமென
அஞ்சாதேயஞ்சாதே அண்ணாவேயஞ்சாதே
மதுரைதுரைமகனும் வந்தார்மறைவாக
உன்-மைந்தர்புலந்திரரும் மாதிடம்வந்தார்காண்
ஆருமறியாமல் அலைதாரனங்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போனனும்
அரசுமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பேழையை வைத்தாளேமுன்னிலையாய்
ஆணிப்பொனனாலே அழுத்தியனுப்பிவிட்ட
மாற்றுயிரம்பொன்பெற்ற மாணிக்கவன்சரமும்
கண்டாரடையாளம் கர்னர்பெருமானும்
இப்படியாய்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானே
நாடாளக்கற்றானே இராசகுலவிளக்கு

ஊராளக்கற்றுனே உத்தமசிகாமணியும்
செம்பொன்மணிமுடியான் செந்நாடுபூண்டானே
தென்னமுடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானே
மன்னர் திருமகனும் மண்டலத்தையாள்கிறுனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர் தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தேன்
சரியாயிருந்ததுவே தருமமுடியாற்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தன் தான்பார்த்து
கட்டழகன்மோதிரத்தை கண்மலரிலொற்றிக்கொண் [டார்
மாதுமணவாளன் வந்தபடிதப்பாது
மகாராசாராசாவை மறையவைத்துப்பாரேனே
மைந்தன்புலந்திரன்றன் வடிவழகைப்பாரேனே
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டுப்பாரேனே
காணுதிருந்தேனே கண்ணற்றுனேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானுனேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையிலிட்டு
மற்றுமடையாள மருமகளேகாட்டுமென்றுர்
காட்டினுளடையாளம் கர்னர்மனமகிழ
அடிசில்வரும்வேளை ஆச்சிதுகாணண்ணுவே
உண்டுபசியாறி உத்தமரேநடவுமென்றுள்

கர்னர் புறப்பட்டு வருகிறது

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்னரேதுசொல்வார்
மகாராசாராசாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சும்மாவிருப்பார்கள் துன்னுங்கருங்குழலே
அங்கேஅடிசில் அமுதுண்டேன் தங்கையரே
ஏலக்குழலியரே இருவென்றெழுந்திருந்தார்
வேந்தாதிகர்னர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிகலமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளும் கானமயில்களும்
யானைமுயலுகளும் அன்பானவுடும்புகளும்
சிட்டுக்குருவிகளும் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னவர்கொண்டிருக்கும் வல்லுறுகுருவிகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
வேட்டைபுரவிமேல் வேந்தனும்தானேறி
ஒக்கப்புரவிவிட்டார் உண்டானதோழரெல்லாம்

சேனைமனுவுகளுந் திரளும்பரிகலமும்
மகாசேனைதன்னுடனே மாலைநெடுமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிசெய்திகளை
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்
இரகசியங்கள்மிஞ்சுகுது ராசாக்கள் அம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்தில்பெருகியதே
எழுதறிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சினதே
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
தனக்குகவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடிபூந்தாதி யேகாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருகுது நலமானதாதியரே
பாண்டவர்கள்ஐவரும் படைகூட்டிவாராரே
ஆணழகர்பாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
கட்டழகர்பாண்டவர்கள் காலாள்வருகிறதோ
தருமாதுதம்பியர்கள் தனஞ்செயர்கள்வாராரோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவாதாதியென்றாள்
வீசுங்கவரிகளை வேறொருத்திகைகொடுத்து
படிக்குப்படிநடந்து பாவையிளந்தாதி
மானகன் அம்பலத்தில் வந்தாளேதாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்கிறாள் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோனைமாதவத்துக் குருக்களடிபணிந்தாள்
ஆர்பணிதாதிநீ அறியவுரையுமென்றார்
ஆர்பணியுமல்லநான் ஐயாவேயுன்பணிதான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பணிநான்
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அம்பலமெல்லாம் அடையாரகசியங்கள்
எழுதறிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சுகுது
பாண்டவர்கள்ஐவரும் படைகூட்டிவாராரோ
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
காவலர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னகருமமையா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அன்பாய்குருக்களுந்தான்

சொல்லப்பயப்படுவோஞ் சுந்தராதாதியரே
பயப்படுவாருமுண்டோ பார்வேந்தர் அன்னமுண்டு
அரசன்சோறுண்டிருந்து அஞ்சிநடுங்குவதேன்
சொலலுமையாவென்று தோகையிவள்கேட்கையிலே
வேறொன்றுமில்லைகாண் வேல்புருவங்கண்ணாளே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
பொன்னுமணியழகர் புலந்திரர்தேவியற்கு
காரிழையாள் நல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தாய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைதுரைமன்னன் வந்ததுவுங்காணுமே
அதனாலேகாணுகுது அடர்ந்தரகசியங்கள்
தங்களிலேகூட்டித் தனித்தனியேபேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடிபணிந்துதாதியாகள்
மீளத்திரும்பிவந்தாள் வேல்புருவங்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழே யடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
என்னகருமமடி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லப்பயப்படுவேன் சுந்தரப்பூமுடியோன்
பாவையழகியற்குப் பாவம்வரக்காரணமேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
அரச்சுனனாரீன்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்தேவியற்கு
ஆகாமசக்கை யருமசக்கையாரிழைக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்பாளாம்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகவிகேளாமல் தேடினார்குழலாளும்
வேல்புருவங்கண்ணாள் விளையாடசம்மதியாள்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தாய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைவளநாட்டான் வந்ததுவுங்காணுமே
அதனாலேகாணுதையா யம்பலரகசியங்கள்
தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்
என்றுரைக்கத்தாதி இருசெவியில்கேட்டு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
கண்டீரோதாதிகாள் கர்னர்செய்தகாரியத்தை
ஆற்றிலேதான்மிதந்து அலைந்தொழுகிப்போகாமல்

துரியோதிரன் தாதிகளுக்குச் சொல்வது

தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள் சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னால்மகுடமது பிரபலமாய்த்தான்கொடுத்து
மாற்றிவளர்த்துநான் மகுடமுடிதரித்து
உந்தனை நானுமிப்போ வுள்ளாளாய்வைத்தேனே
செகத்திற்புதையாதே சிறுமணல்பாயாதே
உத்தமனுமெந்தனுக்கு வுபசாரஞ்செய்தேனே
தேர்ப்பாகனென்று தெரியவே வேண்டுமோ
சமயமுதலிகளைச் சாமர்த்தியமந்திரிகளை
அங்கவவையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சேரவிடைகொடுத்து செம்பொன்முடியானும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்தியங்கி
அருந்தடிகாணாதே அரண்மனைபோய்புகுந்து
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்கள்மூப்பியரும்
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
இட்டதொரு ஆசனத்தில் இருந்தானே தார்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றா [ர்
நீலக்கருங்குழலாள் நீலமுத்துமண்டபத்தில்
கிளிமொழியாள்தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதயிருக்குமந்த மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்தேவியர்க்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பெருந்திருவாள் துரியோதிரனைக் கண்டது

சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போனார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்பார்த்து
எதிரே நடந்துவந்து ஏலக்குழலாளும்
மானகங்கொண்டீரோ மதியற்றுப்போனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று மணிக்கதவைதான்பிடித்து
பள்ளியறையில் பைங்கிளியும்கொண்டுசென்று
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
தருமமுடியாரே தனித்துவரக்காரியமேன்
என்னகருமமது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

அடி—கண்டாயோமாதேநீ கர்னர்செய்தகாரியத்தை
அவர்—ஆற்றிலேமிதந்து அலைந்துநழுகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர் நகையாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவென்று
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்றே உலகமெல்லாம்பேருமிட்டு
என்றுயிவனுரைக்க ஏந்திழையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
இந்நாளுறுதியா யிருந்தாசாண்டோமே
சுந்தாப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்தநில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அரசன்விளம்பலுற்றான்
சுந்தாப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாயிளமயிலே கிரீட்டிபயின்றெடுத்த
போர்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்வீரியன்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அவருடையதேவியரை
காரிமையாளமாது கலந்தாரிநாயகத்தை
என்னுடையகோட்டையில் இளங்கொடியைவையாமல்
அவள்— ஆச்சியாண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
தன்னுடையகோவிலிலே தையலரைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேறாகவீடுகட்டி
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாங் காவலுந்தன்னுதென்று
வாசலுக்குகாவல் வாள்வீரர்சூழ்ந்துநிற்க
இரவுபகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மறுவியுறவாடியே மைந்தன்கெர்ப்பமாச்சுது
பிள்ளைகெர்ப்பமானாள் பெருந்திருவாள்நாயகியே
என்றுமிகவரசன் ஏந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்று ஆரணங்குமுத்துதிர்த்தாள்
நம்முடையகர்னனை நாம்சொல்லக்காரணமேன்
இந்நாளுறுதியுடன் இருந்துவாக்கண்டோமே
சுந்தாப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை

அவனை-தாயார்முலைகொடுத்து தந்தையால்சீராட்டி
மாரணைமேலே வளர்க்கவைத்தார் தாயாரை
ஏறிட்டுப்பாராரோ என்னாளும்ராஜமன்னன்
நாடகசாலைகளும் நாயகிமாரோடிவந்து
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்கள்யாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்னரைச்சொல்லுகிற காரியமோவித்தனையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னாக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துக்கொள்வாராணழக
மெல்லியருந்தானுமாய் விசாரித்துவருகிறோம் [ர்
என்னாணையென்று இளங்கொடியாள் ஆணையிட்டாள்

கர்னர் வருகிறது

காசிலிவர்னர் கர்னரவர்வாறாராம்
ஆதித்தன்புத்திரனார் அங்கவளநாட்டழகன்
கெங்கையில்வந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வைகைப்பெருகிவா வந்தவன்காண்கர்னரவர்
வேட்டைகளாடிவாரார் வேந்தர்பெருமானும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரியமாய்ச்சூழ்ந்துவர
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாயோமாதேநீகர்னர்செய்தகாரியத்தை
நாகசுரமேளம் தற்கவரிநின்றாத
கோணக்கொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனார்வீரியற்கு
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மெல்லியருங்கேட்டிருந்தாள்
வந்துகுறிகினார் மானகனம்பலத்தில்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்காண் இராஜாவினம்பலத்தில்
நான்வந்துகொலுகலைப்பேன் நாடோறுமம்பலத்தில்
இன்றுகொலுகலைந்த தேதோகருமமிது
மானகனம்பலத்தில் வந்துகுறிகினார்
வேட்டைபரிசனமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அங்கவளநாடாளும் அதிகருணர்வீரியனும்
பங்கிட்டுக்கொண்டான் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதவிகளைச் சாமர்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து

பாடும்புலவருக்கும் பட்டருக்குஞ்சித்தருக்கும்
தேனல்லோதாரனவன் தியாகங்கள்தான்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லா மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
ஆலாத்திகொண்டுவந்தார் ஐயாயிரந்தாதியர்கள்
முத்தாலே ஆலாத்திமுன்னாலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநாறாயிரம்பேர்
புரவிவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஒத்தைத்துரைகளுடன் உண்டானதோழருமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
தருமமுடியான் தலைகட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாமக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிரில்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காவலனார்வீரியற்கு
பாவையழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறாமல்மன்னவனார்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றா[ர்]
ஏகாந்தம்பேசுகிறார் இருவரும்பள்ளியறை
நான்வாரேனென்று நாயகமேசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளண்டையிலேபொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டழகிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றுரைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தையல்வரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகர்வுள்நுழைந்தார்

கர்னர் பெருந்திருவாளைக் கண்டது

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தன்னடிக்கே
ஆசனத்தைக்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தினாள்மன்னவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
நீரேயரசாள்வீர் நீடுழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருத்தியந்தராஜாவை
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடையதிருமேனி

வாடியிருப்பானேன் மன்னருட திருமுகங்கள்
விடாய்பட்டிருக்குது வேந்தர் திருமேனி
கட்டித்தயிருகளும் காவடியிலன்னமும்
பாணக்கம்நீர்மோரும் வரவிட்டோம்பார்வேந்தா
விடாய்த்துநீமண்டபத்தில் வேந்தனேவரவில்லையோ
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிநானந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியே வந்தேனாச்சியரோ
மாலைமுடியானே நீ வருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று அரவக்கொடியாரும்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அடிசலுக்குதான்வந்து
மாலைமுடியாரே நீவந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மஞ்சள்நீராடியே மன்னரிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழரையுங்கோர்த்து
மஞ்சள்நீர்சாலையிலே மன்னவரும்போய்ப்புகுந்தார்

துரியோதனனுங் கர்னருங் கூடியது

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நனையாய்பணிதிகளை நாயகிமார் தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சள்நீர் தானாடி
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தசுந்தரர்கள்
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தசுந்தரர்கள்
தேனல்லோதாரார் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சிவனையடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செயபொன்முடியாருஞ் செபதபந் தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை அலங்கிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையும்நீர்தெளித்து
பூமியோடொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புகழ்வீரர்வீற்றிருந்தார்

சிங்கமுக்காலிவைத்து செம்பொன்றளிகைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
கூட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்த அடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மறுதளிகையுண்டார்கள்
கையலம்பிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியரும்மூப்பியரும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வானத்துவர்பாக்கும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அந்திகொலுச்சாமம் ஆச்சுதுகாணந்நேரம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்ந்து
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அம்பலத்தில்தான்போனார்
சேரக்கொலுவில் சிங்காதனமிருந்து
வந்தெதிரே கண்டார் மாலைமுடியாரை
காசிலிவர்னர் கானர்பெருமாளும்
இருமிருமென்று இணைக்கடகக்கையமர்த்தி
சிங்காதனத்திலே சேரவிருந்தார்கள்
ஏறியிருந்தார்கள் எழுபணிசிங்காதனத்தில்

துரியோதிரன் கர்னரை கேட்கிறது

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமாள்
கர்னரைத்தான்பார்த்து கபடனெடுத்துரைப்பான்
மானாகக்கொடிவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீ-பெருகிற ஆற்றிலே போற்றுப்போகாமல்
சேற்றிலழுந்தாதே சிறுமணல்பாயாதே
பிள்ளைகளுக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவுன்னை
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னனென்றுபேருமிட்டு மண்ணாளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தசெய்தாய் உற்றதொருதேர்ப்பாகன்
என்றுமிவருரைக்க எடுத்துமிகவுரைத்தார்
காசிலிவர்னர் கர்னரவரேதுசொல்வார்
என்னைப்-பேழையில்வைத்ததுவும் போாற்றில்விட்டது
தேர்ப்பாகன்றன்கையிலே சிக்கிவதைப்பட்டதுவும்[வும்
என்னை-மாறிவளர்த்து மண்ணாளவைத்ததுவும்
அறியாதேவிந்நாடு அம்பலத்துசேனையெல்லாம்

இந்தபேச்சுசொல்லவோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேவேணுமோ சுந்தரபூமுடியார்
இந்நாளுநுதியா யிருந்தோமாசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லா திப்போ தென்னவினைசெய்தேன்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னால்தெரிவதுண்டோ
தீயினற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
இப்போ — என்னவினைசெய்தேன் எனக்கறியச்சொல்லு
தேசத்தழகு மன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு [ம்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள் — ஆச்சியாண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாம
வேறேயொருகோட்டை கட்டி வீணைவீடுகட்டி [ல்
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கோட்டை
மன்னரதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
வாசலுக்குகாவலாயுன் மைந்தனைக்காவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மறுவியுறவாட மைந்தனுண்டாக்கிவிட்டார்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுகர்னாவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருச்செவியில்கையைவைத்
காசிலிவர்னர் கர்னருங்கண்சிவந்து [து
சீறியவர்கண்சிவந்து செங்கண்முகந்ததும்பி
உருக்கிய செம்பொனது உதிரம்போல்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதுவும் உன்னரசையாண்டதுவும்
பிஞ்சுதணிமுடியாற் புலனடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறுநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பாதஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிகைபிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குலையிலேவாளைவைக்க
அம்பலத்துசேனை அடையக்கொலுக்கலைந்து

சேனைகளத்தனையும் சேரவந்துபணிந்தார்கள்
ஆனந்தமார்பன் அறியும்வாளால்வீசினார்

துரியோதனன் கர்னருக்குச் சமாதானஞ் சொல்வது

தேசத்தழகன் திரியோதனன்பார்த்து
கண்டோமேயென்று கர்னரு!-கோபத்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடையகோபத்தை
ஆருக்குமண்டவொட்டான் அங்கவளநாட்டான்
என்று—சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
பின்னாகவந்து பெருமானைச்சேர்த்தணைத்தான்
இணையிர்யிணைத்தோழா என்னுயிர்க்காவலனே
காலங்களீரேழும் கண்டுணாவைத்தோனே
என்—தளிகைபுழுநீக்கும் தர்மப்பெருமானே
என்னைக்—கண்டுண்ணவைத்த கர்னர்பெருமானே
தனித்தாய்தனியே தார்வேந்தாவுன்கோபம்
கைபதைக்கவாய்துடிக்க கண்துடைத்துக்கொண்டார்
கட்டார்கணையாழி கட்டழகன்கைதனில்தான்

கர்னர் புலந்திரன் கணையாழி காட்டினது

இந்நாட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையிலேவேலைகண்டீர் மன்னாசேகோமானே
ஆருடையஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலைதாரன்வாசித்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகனார்
உன்மைந்தர்புலந்திரனார் வந்தது நானறியேன்
அறியாமல்சொன்னேன் அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்று—வாய்த்தயிலைச்சருளும் வர்னப்பழுக்காயும்
காவலர்வீரியர்க்குக கைநிறையஅள்ளியிட்டார்
என்னுணைநீரும் இலையமிர்தந்தின்னுமென்றான்
மன்னுடிவாசங்கள் மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கூறுவான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
நாடுநகரமும் நல்லதொருராச்சியமும்
அடங்கலுந்தோற்று அனைவரும்போனாரே
முத்திரிகையிடப்போனீர் முடிமன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றுயெடுத்துவந்த ஆழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அலைதாரன்கூறினான்

இப்பெரியவடையாளெமெடுத்துவந்துகாட்டுமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்னர் ஊழியத்தைதான்பார்த்து
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாளரண்மனையில்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கிறதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றான்
உத்தமர்கள்வீரியரும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தானிருக்கும்
மாதிருக்குமண்டபத்தை வந்துமிகதெண்டனிட்டார்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தான்பார்த்து
நீர்-யார்பணிமன்னா அறிவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
காசிலிவர்னர் கர்னர்பணிதானுமென்றான்
ஆரணங்கேயும்முடைய அண்ணர்பணிதானுமென்றான்
மதுரைப்புலந்திரரும் வந்ததுவுமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வைத்தபடியில்லையென்று
காசிலிவர்னர் கர்னர்மேல்சந்தேகமாய்
கூறினார்கண்டேரோ கொடிநாகங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்காண்
எங்கேயடையாளம்எடுத்துவந்துதாருமென்றார்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவர்-ஆர்சொல்லுங்கேளார்: அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியையின்றேடே
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருங்கைகொடுத்தாள்
வாங்கிதன்கைப்பற்றி மாலைமுடியானும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனார்தூதவன்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்து கொற்றவனுந்தெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுந்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னாலே யழுத்தியகுப்பியிட்டு
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அபரஞ்சிவர்னாசம்
மன்னவனுங்கைகொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைகொடுக்க மாறுகங்கொண்டோனும்
ஐவருடதேவியவள் அரிவைவனம்போனாளே

முத்திரிகைபோடப்போனீர் முடிமன்னர்வீடனைத்தும்
அன்றுஎடுத்துவந்த அடையாளப்பேழையடி
அடையாளமல்லவென்று அரசனுமேதுசொல்வான்
அந்தபடிசொன்னாலும் அரிவையரை வைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை தீவளர்த்திதள்ளிவிடும்
அங்குதேசாதிபதி அதிகர்னர் கூறுகிறார்
ஆரமுலையாளும் ஆளனுப்பிபோகவிட்டு
வண்டார்குழலான் மருவோலைவந்தபின்பு
தேனார்குழலாளை தீவளர்த்திதள்ளிடுவோம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கேட்டு
எப்படிச்சொன்னாலும் இளங்கொடியைவைப்பதில்லை

துரியன் கோபித்து அக்கினியை
வளர்த்தச் சொன்னது

செம்பொன்மணியோரைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையிளமாதரசே
அத்திநகர்பட்டணத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
வீண்வார்த்தைபேசாதே வேணமட்டுஞ்சொன்னாலும்
இளங்கொடியைவைப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்திதள்ளிடுவேன்
உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியரைத்தானழைத்து
நித்திலங்குபூமுடியான் நியமித்தபேரெல்லாம்
அத்தண்டபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அத்தனைபேர்களும் அம்பலத்தில்வந்துநின்று
எங்களையழைத்தது யேதுவகைசொல்லுமென்றார்
உங்களையழைத்தவகை ஒன்றுற்குறைவுமில்லை
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அதனாலழைத்தேனென்று அரசனுக்குத்தெண்டனிட
அத்தனைபேருமாய் அம்பலத்தில்வந்துநின்று
எங்கேயையாதீக்குழிகள் எவ்விடத்தில்வெட்டுவது
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தானேற்ற
தேனார்குழலாளைத் தீயெரிக்கநான்பார்க்க
என் ஆசாரவாசல்முன்னே அடரவேவெட்டுமென்றான்
வெட்டிக்குழிபறித்தார் வேந்தாந்தநாழிகையில்
தீக்குழிகளாச்சுதென்று தெண்டனிட்டாரூழியர்கள்
தீயைவளர்த்துமென்றான் துரியோதிரப்பெருமான்
நித்திலங்குபூமுடியார் நிமித்தங்கர்னன்தான்கேட்டு

காவலாம்வீரியர்கள் காட்டகத்தில்வந்துநின்று
பட்டமரம்பார்த்துப் பரிவுடனேயெல்லோரும்
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழகாய்ப்பிளந்தடுக்கி
சந்தனத்தேக்குஞ் சதுராய்ப்பிளந்தடுக்கி
மூட்டினார்தீயை முடிமன்னர்சொற்படிக்கி
வானமட்டுந்தீயும் வளர்ந்ததேயந்நேரம்
ஆகாயமட்டும் அக்கினிகள்தான்வளர்த்தி
திக்குழிவளர்ந்ததென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்கேட்டு
காசிலிவர்னர் கர்னர்முகம்நோக்கி
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில் கர்னர் விழப்போனது

காசிலிவர்னர் கர்னரதுகேட்டு
என்மேல்சந்தேகம் எழில்வீராகண்டாயா
அக்கினியில்நானுமிப்போ ஐயாவேகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்துகட்டிபச்சைவடம் மன்னாதிகர்னர்
திக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் தென்னன்பெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடாக்கொலுகலைந்து
கட்டிப்பிடித்தார்கள் கர்னர்பெருமாளை
கொற்றவனார்வீரியனும் கோபந்தணிந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பார்த்து
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருமகனார்
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமாளை
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்தப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரணங்கையிப்போ அழைத்துவாச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்னர் புத்திரனுக்கு சொல்வது

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியபேர்தான்கேட்டு
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்-ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நீ-யார்பணிதூதர் அறியவுரையுமென்றார்
தேசத்தழகனவன் துரியோதனன்பணிதான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே

உங்கள்-ஐயர்மேற்சந்தேகமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றப்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுவதற்கு
வானத்தளாவுந்தியும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்ணர்புத்திரன் சொல்வது

ஊழியப்பேர்தானுரைக்க உத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும் அல்லியுடசேவகத்தை
மதுரைதுரைச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றுநேராதே காளையந்தஅச்சுதனார்
முந்தியேவந்து முடிமன்னர்மாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதான்சூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றாரோயருச்சுனனார்
அப்படியல்லவே ஐவருடசேவகங்கள்
ஏழாம்வயதினில் எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
எட்டிமயிர்பிடித்து எடுத்துவுடல்பிளந்து
கோமானுதிரங் குதித்துகரையோடி
மன்னன்குடல்பிடுங்கி வனமாலைபூண்டுகொண்டார்
இவன்-அக்கினியில்தள்ளி அரசாளப்போறானோ
அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்துபாரச்சபைநடுவே
மாதினதுதுகிலாடை மகனுகன்தானுரிந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பொறுத்திருந்தார்
அவன்பொறுத்ததுபோல் ஐவரின்றுபொறுப்பாரோ
ஐவர்பொறுப்பதில்லை ஆனந்தவாழ்மார்பா
நூலால்கடுந்திராளார் நூற்றொருவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கறுவருப்பார் சேனைகளத்தனையும்
அத்திபுரப்பட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிறைத்திடுவார்
பொறும்பொறுமென்று பொற்கருணர்புத்திரருங்

கர்ணர்புத்திரன் கலந்தாரியை கண்டது

ஆரணங்குசேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
உத்தமவீரியனும் உட்கட்டைப்போய்ப்புகுந்தான்

தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
ஆதீனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
வந்துயிளைப்பாறி மன்னன்திருமுகத்தை
தாதியரைப்பார்த்துத் தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
மாலைக்குழல்மாரேஎங்கள் மனிதரைநீரழையும்
ஆரணங்குமப்போது அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்கைகவுரி தானொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்புகுந்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமே
அத்திபுரம்நகருக் காதீனத்துக்குடையவளே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தானேயதிபதியாய்
முத்துஞ்சூடுநாடு முழுதுமுடையவளே
மங்கையரேயும்முடைய மைத்துனனார்வத்ததுகாண்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அழைத்துவரச்சொன்னா ரன்பானமைத்துனனார்
சொல்லுதற்குமுன்னமே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
தாரார்குழலுடைய தாதிகள்தோளூன்றி
காரிழைமார்தாதியர்கள் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதான் நடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மைத்துனனார்வந்திருக்கும் மண்டபம்போய்புகுந்தான்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழக்குதித்திறங்கி
மதனியார்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை கடுகிமணம்பெறுவீர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனம்குளிரவாழ்த்தினள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்தானிருந்தான்

கலந்தாரி சொல்வது

அப்போ-காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
மைத்துனநீருமிங்கே வந்தகருமமென்ன
மாலைக்குழலியரோ மதனியரேநீர்கேளீர்
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததுமில்லையென்று
தீயைவளர்த்தினார் தேசத்தழகுமன்னன்

வானமட்டுந்திகள் வளர்ந்ததுகாணந்நேரம்
ஆனைக்குழியகலம் அக்கினியும்வளருது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரச்சொன்னாரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அன்னக்கிளிமதனியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சிறியெரிபறந்து செங்கையற்கண்முத்தரும்பி
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியானோதானும் ஐவராதுசேவகத்தை
ஆனைலழகுமன்ன னர்ச்சுனராஜதுரை
மதுரைத்துரைச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றவேளையிலே
காசொன்றும்நோராதே காளையந்தவர்ச்சுனனார்
தாலியும்நோராதே தார்வேந்தாந்நேரம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரப்பட்டம் தேர்விசையராண்டாரே
அப்படியல்லவோ ஐவராதுசேவகங்கள்
காலங்கள்பின்பலவோ கபடர்கள்நூற்றுவர்க்கும்
ஏதுக்குதள்ளுகிறான் என்னைபெருந்தீயில்
என்னையிவன்தள்ள இவனொருநானொரு
யார்காணுமென்னை அக்கினியில்தள்ளுறவன்
காவலர்பாண்டவர்கள் காடுறைந்துபோனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரோ
என்மாமிதுகிலுரித்து வனவாசம்போனாளே
என்-ஏற்றக்குறைச்சல் இளப்பமாய்தானடந்தால்
அவர்-தள்ளவறியாரோ ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-நித்தமொருபட்டுடுத்தி நேரமொருபூச்சாத்தி
போதவொருபட்டுத்தி பொற்சரிகைப்பணிபூட்டி
மலரணையின்மேலே வளர்த்தாரேமன்னவனார்
நான்-ஏற்றக்குறைச்சல் இருந்ததேயாமானால்
அவர்களறியாரோ அதிகர்னர்வீரியனே
அது-இல்லாதிருந்ததினால் ஆனந்தவாள்மார்பா
வாசலுக்குகாவலாய் மைத்துனரேநீரிருந்தீர்
என்னையிவன்தள்ள இவனாலேதானோமோ
தக்கப்புகழுடைய தருமாதுதம்பியர்கள்

பதினெட்டுநாள்பாரதம் படையெடுத்துவந்தாக்கால்
நூலால்கடுந்திரளார் மற்றவர்கள்பூமுடியும்
வீமர்கைதெண்டாலும் விஜயர்கையம்பாலும்
நாமக்குலவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கினாலும்
சகாதேவர்கையிலிருக்கும் சக்கரத்துவாளினாலும்
துண்டம்துண்டமாகவே துணிக்கின்றபோதையிலே
கூறுகூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணத்தின்மேல்தானடந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
நாளை-தலைமேலேகையைவைத்து தானழுதுமாதர்களை
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளவேசொல்லுமென்றாள்

கர்னர் புத்திரன் சொல்லுவது

அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயன்புத்திரனும்
நாளை-துண்டுதுண்டாகவே துணிக்கிறபோதாலும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அஞ்சானொருநாளும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேநீர்கேளீர்
எங்களையுமல்லாமல் யெழில்நாகங்கொண்டோனும்
எம்மை-தள்ளுகைக்குவந்தாலே தருமமுடியோனும்
என்னசொல்வீர்மதனி யென்றாரேமன்னவனும்
நான்-சொல்லவறியேனே சுந்தரப்பூமுடியே
எதிரேயுத்தாரஞ்சொல்லி யெடுத்துரைக்கமாட்டேனே
அஞ்சுவேனேசொல்வதற்கு ஆனந்தவாள்மார்பா
ஆர்காணுமென்னை யக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளுமென்றுசொல்லுதற்கு
அதற்குநானஞ்சுவேனே ஆணழகர்வீரியனே
அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயர்புத்திரனும்
மாலைக்குழலேயுன் மனதைநான்சோதித்தேன்
எதுக்குமஞ்சாதே இருமென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சிகையேன்காணும் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஒன்றுரெண்டல்லவே உத்தமர்கள்வீரியமே
ஐந்து அடையாளம் ஆணழகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருக்க
அஞ்சேனொருநாளும் ஆரணங்குயென்றுரைத்தார்

கர்னர் புத்திரன் தூதனுக்குச் சொல்வது

ஏலங்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போது தூதுவனும் அவ்விடத்தில்நின்றிருந்தான்

வந்ததொருதூதுவனை மன்னவனுந்தானழைத்து
அஞ்சிகையாகயிங்கே அல்லோருநாமிருக்க
அவளஞ்சவில்லைகாணும் அதிசயம்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அறிக்கையிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லவென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவ
காவலிலேதானிருந்தான் கட்டழகனப்போது [னை
அப்போதுதூதுவனும் அட்சணமேவந்து

துரியோதிரன் வேதியரை யழையுமென்றது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
காசிலிவர்னர் கர்னரைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேந்தனேயழையுமென்றார்
சாஸ்திரவாதிகளைச் சகலரையுமழையுமென்றான்
வேதந்தெரிந்தவரை வேதியரையழையுமென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகர்னர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள் வருகிறது

அந்தவொருவேளையிலே ஆயரவறிந்தார்
அண்டமளந்தவொரு ஆதிநாராயணரும்
இதுதான்சமயமென்று யெம்பெருமாளப்போது
நல்லசமயமென்று நாராயணரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிய சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவன்போல்
வேதங்களைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராம் மேல்நாட்டுவேதியராம்
விருத்தக்கிழவராம் வெகுநாளாய்வாழ்பவராம்
திரப்படித்தவராம் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றவராம் முழுதுமறிந்தவராம்
தெண்டுபவுத்திரமுந் திருமார்பில்பூநூலும்
தள்ளாதவேதியர்போல் தடியூன்றிவாறாராம்
வாரதொருவேதியரை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டார் இயலான அதிகர்னர்
தெண்டனிட்டகர்னரை சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனுரேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேகர்னரே நான் ஆதிமூலமாயவனார்

இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்வனத்தில்வந்தேன்யான்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆரூடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினால்நீர் அஞ்சவேண்டாம்ராஜமன்னா
மதுரைத்துரைச்சியவள் வளநாடிபுத்திரனும்
தன்தேவியண்டைவந்து தாமருவியவன்போனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆணழகன் தான்போனான்
உன்மீதுசிந்தனைகள் உம்மைக்கொல்லுமன்னனுக்கு
சிந்தைகலங்கவே தெரிவித்தேன்கபடனுக்கு
அஞ்சாதேவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
கர்னர் அதுகேட்டு கண்கள்களிகூர்ந்து
ஆனந்தங்கொண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கைலாகுதான்கொடுத்து கர்னரவர்கூடிவாரார்

துரியோதரன் வேதியரைக்கண்டு மரியாதைசெய்தது

மானுகன்கொண்ட மன்னன்கொலுமுகத்தில்
அந்தணர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டவேதியர்க்குச் சிங்காதனங்கொடுத்தான்
குந்தினார்வேதியருங் கொலுமகாமண்டபத்தில்
மற்றதொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராஜாக்கள்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எங்குமிடமில்லாமல்
அப்போதுவேதியரும் அரசன்முகம்பார்த்து
எம்மையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையழைத்தவகை ஒன்றூற்குறைவுமில்லை
அல்லிமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
நாளுமதுநல்லதாம் நாயகரேசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆரூடஞ் சொல்வது

கண்டாரேவேதியரும் கபடனதுதன்னினைவை
கூறுவார்வேதியருங் கொடிநாகமன்னனுக்கு
அரசருக்குத்தக்கபடி ஆயாருளலுற்றார்
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளாச்சே
இன்றெட்டாநாளையிலே ஏந்திழையைத்தள்ளிடலாம்
ஊருக்குமொன்றுமில்லை வுமக்குங்குறைவுமில்லை
அக்கினியிற்றள்ளவென்றால் அதுக்குஇடமுமுண்டு
ஆற்றங்கரையோரம் அக்கினியைத்தான்வளர்த்தி
எட்டுநாளொருவாரம் எரிநெருப்புஆறாமல்

ஆகாசமட்டும் அடர்ந்துஎரியவிட்டு
பசுவினதுநெய்யாலே படரவெரியவிட்டு
தணியாமலக்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றூடம்பிராமணற்கு அளவிறந்தனங்கொடுத்து
கோதானம்பூதானங் கொடுத்துவரவேதியர்க்கு
யானைகுதிரைபசு அபாரியாய்த்தான்கொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு எந்திஙழையைத்தள்ளிவிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபகரித்துப்போய்விடும்
எட்டாநாளுளிந்நேரம் இவ்விடத்தில்நான்வருவேன்
கூடியிருந்துதள்ளிடுவோம் கொற்றவனேயென்றூராம்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன்
பூரித்திருதோளும் பொன்னங்கித்தானசுழல
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரங்கள்பூரித்து
வேதியனைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டாநாளையிலே இங்குவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனூர்
அப்படியேயாகுதென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம் வருவது

காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
மானுமதுரையது வடமதுரை தாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரை நாடிவந்தார்
அல்லியரசானியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் நாயகியும்
கண்டாளேவேதியரைக் கன்னியிளமயிலும்
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுமெல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆரணங்குயான்போக

வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேயெந்தனுக்கு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
வீஷ்மர்துரோணர் விதுரனவஸ்வத்தாமன்
கர்னருங்காங்கையருங் கனத்ததொருமெல்லியரும்
சிந்துபதிராஜாவாம் துற்சாதனமன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேர்ராஜாவாம்
அவர்கள்-ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராஜமன்னரெல்லாரும்
யாரோவோர்கன்னியாம் அவள்பேர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் திருட்டுப்பிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியற்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேநான்போக
உந்தனைக்கேட்டுப்போக வந்தேன்காணுத்தமியே
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையுங்கண்சிவந்து
சீறியெறிபறந்து செங்கையற்கண்முத்தரும்பி
ஆரடாகாவலரே அலங்காரமல்லர்களே
அந்தணர்பிராமணரை அறையிலடையுமென்றாள்
கேட்டார்பெருமாளும் கிளிமொழிவார்த்தைதன்னை
அகங்காரநீலியென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுயரூபம் எம்பெருமாளாண்டவரும்
கண்டவர்கள்தானடுங்க கரியமால்ரூபமானார்
பார்த்தாளேயல்லியம்மாள் பாரளந்தார்வடிவமதை
மெத்தநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வையிட
வந்துபணிந்தாளாய் மாயவனார்தன்பாதம்
பணிந்துயெழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமியென்குருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேநீரிருக்க அடியாட்குயென்னகுறை
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்யான்செய்ததெல்லாம்
அத்தனையும்நீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமாளே

பெருமாள் சொல்வது

அப்போதுபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மலரிற்பிறந்ததொரு வாழ்வரசியல்லியரே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியை
தீவிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனன்நினைத்தான்

வேதியரையழையுமென்றான் வேந்தன்கபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடம்யான்போவேன்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடமென்றுசொன்னேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
அஸ்தநக்ஷத்திரம் ஆகாதநாளென்றேன்
கேட்டையுமூலமுங் கெடுதிநாளென்றுசொன்னேன்
இன்றெட்டாநாளையிலிசைந்தநாளென்றுசொன்னேன்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீயென்னசொல்லுமென்றார் நிகரில்லாயெம்பெருமாள்
என்னாலேயென்னவாகும் எம்பெருமாள்நீர்சொல்லும்
ஆனாலொருவயணம் அல்லியரேசொல்லுகிறேன்
உன்னைப்போல்பத்துபேரை உத்தமியேசோடித்து
நீபிடித்தசெங்கோலை நேரிழையாள்கைகொடுத்து
ஸ்ரீமந்தபழங்களை தேன்மொழியாள்கைகொடுத்து
புலியாறுவரவிடுவாய் பொற்கொடியாள்நாயகமே
அதுசமயம்நான்பார்த்து ஆகாயமார்க்கத்தில்
ஊசிபோலமின்னி ஒருநொடியில்மழைசொரிவேன்
குமுறியேபெய்யவைப்பேன் கொடிதானவக்கினிமுன்
அம்மையாறுநீர்பெருகி அணைத்துவிடுமக்கினியை
அரசனதுசேனையெல்லாம் ஆற்றில்மிதப்பார்கள்
அதுசமயம்நீபார்த்து அனுப்பிவிடுந்தாதிகளை
ஆயுதங்களைக்கைகொடுத்து அனுப்பிவிடுந்தாதிகளை
சேனைகளையெல்லாம் சிதறவடித்துவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனா ரெழுந்திருந்தாரப்போது
அப்படியேநல்லதென்று அல்லியருந்தானிருந்தாள்

வேதியர் அத்திபுரம் வந்து சேர்ந்தது

அடியளந்தயெம்பெருமாள் ஆதிமூலமாயவனார்
மதுராபுரிகடந்து வையைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து கானாறுதான்துலைந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
வந்துவிட்டார்வேதியரும் மாபாவியம்பலத்தில்
கண்டானேவேதியரை கபடன்துரியோதனன்

துரியோதிரன் சொல்வது

ஐயாபெரியவரே அன்பானவேதியரே
முப்பத்திரெண்டறமும் செய்தேன்காண்வேதியரே
யானைகுதிரை அபார்யாய்நான்கொடுத்தேன்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தேன்காண்வேதியரே
ஆற்றங்கரையோரமது அக்கினியைவளர்த்திவிட்டே
எட்டுநாளாகவேஎரிகிறதே அக்கினிதான் [ன்
இன்றேடேகெடுவாச்சு எழிலானவேதியரே
ஆச்சுதுநாளென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவன்சேதிதான்கேட்டு
சரியாச்சுமன்னவனே தனஞ்சயனோராஜேந்திரா
உன்மனதுபடிசெய்ய ஆதிமறையவனுரைக்கையிலே

துரியோதிரன் கர்னரை யழைத்துச் சொல்வது

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவனே அழையடாகர்னரைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேடிவந்து
காசிலிவர்னர் கர்னரைத்தானழைக்க
அம்பலக்கச்சேரி அதிகர்னர்வந்துநின்றார்
கர்னரைத்தான்பார்த்து கபடனவனேதுசொல்வான்
கேளுங்காண்கர்னரே கெடுவுகளுஞ்சரியாச்சு
தாரார்குழலே தணலுக்கழையுமென்றான்
கடுகவரவழையும் கலந்தாரிநாயகத்தை
என்றுமனமுரைக்க ஏங்கிமனந்தளர்ந்தான்
வேதியரைக்கண்டார் வேந்தனதுகர்னர்
கண்சைகைகாட்டினார் கரியமாலெம்பெருமாள்

கர்னர் கலந்தாரியிடம் வருவது

அந்தவொருகண்சிமிட்டை அதிகர்னர்தான்பார்த்து
கடுகியெழுந்தார் கன்னியின்றன்கோட்டைக்கு
மாதரசிகோட்டைக்கு மன்னவனும்வந்துவிட்டான்
கலந்தாரியாண்மனைக்கு கட்டழகனுட்புகுந்து
தாதிமார்கண்டு தையலர்களோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்தார் கவரியாறவீசினார்
பாதத்தில்தான்பணிந்தார் பாவையழகியரும்
தன்னைப்பணிந்த தாதிமுகம்நோக்கி

மாதுகருங்குழலை வாவழையுமென்றார்
கலந்தாரிநாயகத்தை கடுகவரவழையுமென்றார்
ஓடிவந்தானுட்புகுந்தா னுத்தமிக்குத்தெண்டனிட்டு
ஆச்சியரேயும்மை யருமையாய்தான்வளர்த்த
ஊட்டிவளர்த்த வுன்னம்மான்வந்தார்காண்
அழைத்துவரச்சொன்னார் அம்மானதிகர்னர்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெழுந்திருந்து
பூஞ்சிலம்புதண்டை பொன்னுபரணமின்ன
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமும்
வாள்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
கற்பதித்ததூண்போல் கலங்காதாசாள்வீர்
எழுந்திருமென்று இன்பமுடன்தான்வாழ்த்த
எங்கேவந்தீர்எங்கேவந்தீரெனை வளர்க்குமாமாவே
வந்தவிபரமதை மாயவரேசொல்லுமென்றாள்

கர்னர் சொல்வது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரப்பெருமான்
அக்கினிவளர்த்தி அனல்பாயவுங்களம்மான்
வாவழைத்தாரும்மை மாதுகருங்குழல்
வெகுகோடிமன்னன் வேந்தன்படைநெருங்க
சகலோருங்காண சந்தடிநெருங்குது
வேதபிராமணரு விளங்குகிறாரவ்விடத்தில்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சீரானவடையாளம்
கொடுத்தாரேகர்னர் கோதையவள்கைதனிலே
வாங்கினுளடையாளம் மலர்காத்தைதான்நீட்டி
அரண்மனைதாதியர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
ஆச்சியரேயுமக்கு அமர்ந்ததுதீய்களென்பார்
தீய்க்கோநீபிறந்தாய் தேன்மொழிநாயகியே
அக்கினிக்கோநீபிறந்தாய் ஆரமுலையாளே
கொழுந்துவிட்டெரியுது கொம்பனைக்குபெருந்தணலு
செந்தணலுக்கென்று செழித்துநீதான்வளர்ந்தீர்
இதுதானேகண்டபலன் என்றழுதார்தாதியர்கள்

கலந்தாரி சொல்வது

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
அமுதமொருபெண்களே ஆரணங்குகையாமர்த்தி

கேளுங்கள் தாதிகளே கிளிமொழியாளென் வசனம்
கணவன் றனைச்சேர்ந்த கன்னியருமெய்யானல்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரனே நிஜமானல்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேன் திசையெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குத்தப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
இதுதானேஎன்னுடைய இருதயத்துநிண்ணயங்கள்
எல்லோருமறியமட்டும் ஏந்திழையாள்செய்தகுற்றம்
என்று-ஆற்றினள்தாதியரை அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள் தான்முடித்து
சொக்கரைத்தானினைந்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள் துயிலுடுத்தி மடியில்வைத்த அடையாளம்
கோடாலிமுடிச்சியிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சீரானநெற்றியிலே திலகங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டம் சுற்றிலும்நெருங்கிவர
தாதிமார்கூட்டம் தன்னைநெருங்கிவர
மாமனதிகர்னர் மன்னர்படைநெருங்கிவர
காவலர்படைகளது கன்னியர்நெருங்கிவர
குடைகளிருபுறமும் கொம்பனையைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்கு வருகிறது

கோட்டையைவிடுக்க கொம்பனையாள்வெளியானள்
சந்திரனைக்காணுத தங்கைவெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணுத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
கால்பீலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றிநின்றிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தாண்டி
ஆற்றங்கரையோரம் ஆரணங்குவருகையில்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் எங்குமகாஜனங்கள்
கங்கைகரை கொள்ளாத கனமானசேனைதிரள்
எங்கெங்கும்நிறைந்திருப்பார் எள்ளுவிழ இடமுமில்லை
அக்கினிபெருந்தணலும் ஆவிகள்பொறுக்கிலேயோ
மெத்தப்பயந்தாள் மேனிகருகிவிட
மேகைபடங்கப்புது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுடராலே ஆற்றமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகப்போகுது தணலென்றபெருஞ்சுடரால்

அக்கினிசுடராலே அருந்தாகந்தானெடுத்து
நாவுவறண்டது நடுநாவிநீருபற்றி
ஆவலாய்வந்துநின்ருள் ஆற்றுநீர்தான்குடிக்க
அந்தஒருவேளையிலே ஆயனுந்தான்பார்த்து
மாய்கையொன்றுசெய்தார் மாயன்பெருமாளும்
ஊசிபோல்மின்னி உறிபோலேகாலிறங்கி
இருண்டதுமேகம் எங்குங்கறுகறுத்து
ஆனைதும்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சலம்போலே
சோனைமழைமாரி சொரியுது அந்நேரம்
வானமலர்மாரி வருஷிக்குமந்நேரம்

அல்லி புளியாறு அனுப்புதல்

ஆறுஜலமெடுத்து அணிமதுரை நாயகியாள்
எம்பெருமாள்சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமாளும் வைகையிலேவந்துநின்று
தவனப்புளிகளை தையல்கரைச்சிவிட்டாள்
இச்சையாய்புளிப்பு இனிபுளிப்புதோன்றையிலே
அல்லிகுடித்தாளாம் அங்கமதுதான்குளிர
திரேகங்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்கு அந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானுள் திருவழகிபூமாது
கர்னர்திருமுகங்கள் களையழகுதான்பூண்டார்
இந்தரகசியங்கள் யாவருக்குந்தெரியாது
அந்தசமயத்திலே அமர்ந்தமழைபொழியையிலே
தேசத்தழகுமன்னன் சூரியோதிரன்பார்த்து
கடுகவரச்சொல்லுமென்ருன் கலந்தாரிநாயகத்தை
அப்போயிளம்பிறையா ளதுக்கொன்றுமஞ்சாமல்
அச்சுதரைத்தானினைந்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தான்பொசித்து அருந்தாகந்தானருந்தி
அக்கினிக்குழியருகே அரிவையரைக்கொண்டுவந்தார்
திக்குழியைத்தேடித் தேன்மொழியாள்வந்துநின்ருள்
கண்டார்களெல்லோருங் கன்னியவள்நிற்கையிலே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயர்கிருபையினுல்
பெரியாறுபெருகிறது பெருவெள்ளமோடுறது

அல்லி பெண்களை யனுப்புதல்

அம்பைப்பெருகி அலைமோதும்வேளையிலே
மதுரைவளநாட்டியவள் மயிலனையாளல்லியரும்

எம்பெருமாள்சொன்ன எண்ணத்தைதானினைந்து
இதுதான்சமயம் இப்போதேதள்ளிடுவார்
ஆரடிதாதியரே அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதான்சமயம் ஏந்திழையேவாடிஎன்றாள்
அவள்-பொல்லாதநீலி வல்லாண்மைக்காரியவள்
ஏனம்மாவென்று ஏந்திழையாள்வந்துநின்று
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கமலதாதியரே
மகுடமுடிசூட்டி மாதணிபதக்கமிட்டு
வச்சிரகபாயணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காலில்விருதுகட்டி கண்டாமணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவள்கையில்தான்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாழும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூத்தாரிக்கையிலிட்டு முதுகிலேடோலணிந்து
அல்லியரைப்போலே அவளையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியரும்நானென்று
என்பெயரைநீதரித்து தட்சணமேநீபோயி
ஆரடாயென்மருமகனை இத்தியிற்றள்ளுபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குடுமிதலையுருள
அதிகாரிநானிருக்க ஆரடாதள்ளுபவன்
அந்தப்படியாக அவன்படையில்போய்விழுந்தால்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அசட்டையாய்நிற்பார்கள் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிதிருமகனார்
சேர்ந்துயிருந்ததுவும் திருவாழிகொடுத்ததுவும்
வந்ததும்போனதும் வயணமாய்நீயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
மாதாங்கியழைத்துப்போய் கன்னியிடகோட்டையிலே
அரண்மனையிற்கொண்டுபோய் ஆரணங்குபெண்மயிலே
லச்சைகள்தீர்த்து மனதைமகிழவைத்து
இன்னுஞ்சிலநாளேந்திழையேசென்றபின்பு
பாண்டவர்வந்து பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வெற்றிமதயானை வீமரதுதெண்டாலே
தூற்றுவர்பூமுடியை நொடியில்துணித்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோரும் மஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
தேறுதலைசொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே

செங்கமலம் வருகிறது

பயணங்களானாள் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் கொம்பனைமார்சேர்ந்தார்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர் துணையானார்கள்
பாங்குகளும்பல்லயமும் பரிசைகளுங்கத்திகளும்
ஈட்டிகளும் அம்புகளும் எதிர்த்துருத்துஞ்சூலங்களும்
வளைதடியுஞ்சக்கரமும் மங்கையர்கைபிடித்து
இவ்வளவுபேர்களையும் ஏந்திழைக்குத்துணையாக்கி
மருமகட்குத்தானுகந்த வரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மேளமும்பேரிகையும் விருதுகளுந்தான்கொடுத்து
ஆற்றிலேதெப்பங்கட்டி அதன்பேரில்தானேற்றி
போய்வாங்களென்று பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தாள்
தெப்பமரத்தின்மேல் தேன்மொழிமார்தானேறி
சகலவிருதுடனே தையலர்கள்வாறார்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கனத்துமுன்னோட
அந்தச்சமயத்தில் அச்சுதரும்வந்திருந்தார்

கலந்தாரி தீயைச் சுற்றி வருவது

அக்கினியில்வந்துநின்றாள் அரிவைகலந்தாரி
சுற்றிவரச்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலை
தலைமேற்காங்குவித்து தையலருஞ்சுற்றிவந்தாள்
தள்ளுமென்றான் தீயில் சர்ப்பக்கொடிவேந்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளம்புரண்டதுவே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத் தணித்தது

ஆயர்கிருபையினால் ஆறுபுரண்டதுவே
ஆகாயகெங்கை அலைமோதிவந்ததுவே
புரண்டோடிவெள்ளம் பெருந்தணல்விழுந்ததுவே
கட்டையுந்தீயுங் கனத்துமிதந்ததுகாண்
அக்கினிதணிந்தது ஆறுவெள்ளமோடுதுகாண்
படர்ந்ததேவெள்ளம் பார்மன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர்முறிந்தார்கள்
வேடிக்கைபார்த்தவர் மிதக்கிறார்கங்கையிலே
உயிரிழந்துபோனவரும் ஓடியேபோனவரும்
கரையேறிபோனவரும் காலோட்டம்பிடித்தவரும்
சிதறிவிழுவாரும் சிவனுயிர்போனவரும்

அலறிவிழுந்தவரும் அக்கரையேபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்சந்தேகம் ஆற்றுக்கிரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சீவன்பலிகொடுக்க
ஒருவர்போனவழி ஒருவருக்குத்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முறித்துக்கொண்டோடுகிறார்
அரிவைக்கலந்தாரி அசையாப்பதுமையைப்போல்
ஆயன்கிருபையினால் அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
கைகுவித்தபடியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகிஜலம் அதனைச்சுற்றிஓடுகுதாம்
கர்னரும்நின்றிருந்தார் கனத்தபெருவாற்றில்
மற்றவர்களெல்லாம் மாண்டதுவும்பிழைத்ததுவும்
மூர்ச்சைகளானவரும் மெய்மறந்துபோனவரும்
வயிறுயெரிந்தவரும் மண்மேல்விழுந்தவரும்
களைப்பட்டுப்போனவரும் கண்பிதுங்கிப்போனவரும்
திகிலடைந்துபோனவர்கள் திசைமாறியோடுகிறார்

மதுரைப் பெண்கள் நெருங்கினது

அந்தச்சமயத்தில் ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்படைகள்நெருங்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசுகளடிபடவே முறையமிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழங்கவும் தவுண்டுமல்லாரிகொட்ட
சற்சரிகைவீணைகளுந் தாக்கிமுரசறைய
அடிபடுதூராயபேரி அடிவானத்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோல தனிமதுரைபெண்களெல்லாம்
ஆடாயென்னுடைய அருமைமருமகளை
இந்திராணர்தேவியரை என்னுடையகண்மணியை
ஆசைமருமகளை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
அவன்-ஆண்மையும்வீரியமும் அறிகிறேன்பாரென்று
தெப்பமரத்தைவிட்டு தேன்மொழியார்தானிறங்கி
படைகளுடனேபெண்கள் பதறிவிழுந்தார்கள்
ஓடுகிறஜனங்களை ஒருமிக்கத்துரத்துகிறார்
கொக்குத்திரளிலே இராஜாளிபுகுந்ததுபோல்
புலியின்கூட்டத்தில் போய்விழுந்தசிங்கம்போல்
வந்துவிழுந்து மாட்டுகிறார்பெண்களெல்லாம்
யானைப்படைக்கஞ்சாத அல்லியின்தாதியர்கள்

பாலாவும்வரிசைகளும் பாங்குபிடியம்புகளும்
ஈட்டிசுழட்டுவதுவும் எகிரிக்குதிப்பதுவும்
பாலாதிருப்புவதும் பக்கத்தில்குத்துவதும்
பாங்குசுழட்டுவதும் பாய்ந்துமேகுத்துவதும்
கத்திசுழட்டுவதும் கவ்விவிழுவதுவும்
சிறுத்தைபோலாடுவதும் சேரவந்துகுத்துவதும்
எகிரிக்குதிக்கிறதும் எச்சரித்துமாட்டுவதும்
இந்தப்படியாக இசைந்துமேசேனையெல்லாம்
மூலைக்குமூலை முறிந்ததேசேனையெல்லாம்
இதுவென்னவதிசயம் இவர்கள்யார்பெண்படைகள்
மதுரைதுரைச்சியவள் மயிலனையாள்வந்துவிட்டாள்
இனிபிழைக்கப்போமோ இவள்கையில்தப்புவமோ
மட்டடங்காபெண்ணரசு மதியாளொருவரையும்
இன்றைக்கிருக்கிறோமே இவள்கையில்மாண்டிடுவோம்
தாட்சண்யமெண்ணளே தயவுடன்பாராளே
எப்படியென்றுசொல்லி இரடிவிழுவாரும்
ஆயுதத்தால்காயப்பட்டு அலறிவிழுவாரும்
ஆற்றுக்குத்தப்பியே ஆருயிர்பிழைத்துவந்தோம்
கூற்றுவன்போலே கொல்லவந்தார்பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் படுக்கையாய்விழுவார்கள்
முன்னேறுகிறவன்பின்னே முட்டுவானிவன்றலையை
ஓடிநின்றுபார்ப்பார்கள் ஒருவர்பின்னேநுழைவார்கள்
சால்மாடுதலைமாடாய் கதறிவிழுவார்கள்
இந்தப்படியாக இறைஞ்சுதுசேனையெல்லாம்
அல்லியைப்போல அதிகாரிசெங்கமலம்
மன்னவரைப்பார்த்து மாட்டுகிறாள்நல்லதெப்பை
சின்னங்களானார் துரியோதனன்படைகள்
அப்போதுமாயவனார் அச்சுதனார்கோபாலர்
அறியாதுபோல ஆனந்தமாகஜயர்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு கோபாலர்பார்த்திருந்தார்
அங்குதேசாதிபதி அதிவீரன் கர்னரும்
ஆறுபெருகினதும் அல்லிப்பெண்கள்சொல்கிறதும்
அதிசயம்போலே அதிவீரன்கர்னனும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகியும்
சிரித்தமுகத்துடனே தேன்மொழியும்பார்த்திருந்தார்
பெண்கள்திறமையைப் பூரிப்பாய்நகைத்திருந்தாள்

என்னை — அரசாளும்நாயகியாள் ஆதரிக்கவந்தாரோ
என்றுமனம்பூரித்து ஏந்திழையும்பார்த்திருந்தாள்

துரியோதிரன் எண்ணமிட்டது

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதரப்பெருமான்
எண்ணுவான்கோடிசிந்தை இராசன்கபடனவன்
அக்கினிவளர்த்ததும் ஆவலாய்ப்போனதும்
வெள்ளப்புரண்டு வெகுபேர்மிதந்ததும்
சகிக்கமுடிகொள்ளாமல் தானோடிவந்ததுவும்
மதுரைப்படைபெண்கள் வந்துமிகச்சாடுவதும்
வெட்கங்கெட்டுநின்றதுவும் வேந்தர்களோடினதும்
சின்னங்கள்பட்டதுவும் சேனைகளோடினதும்
விருதாவாய்திரவியங்கள் வீண்செலவானதுவும்
மங்கைகலந்தாரி மனங்கலங்கிநிற்பதுவும்
திரவியங்கள்போனதல்லால் சின்னங்கள்பட்டதுவும்
கிழப்பார்ப்பான்சொன்ன கெடுதலைவார்த்தைகளும்
அடையாளம்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்தினதும்
இதுகளெல்லாம்பார்த்து ஏங்கிமனங்குன்றி
பெருமூச்சிவிட்டான் போனதுரியனவன்
குன்றினான் துரியனவன் குருடன்திருமகனார்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகளை
இடுக்கங்கள்வந்ததே இந்திரன்தேவியினால்
மிதமிஞ்சிபோயிற்றே மெல்லியவளாஞ்சாளே
பாராமற்போனோமே பவிசுகுலைந்துபோனோம்
கண்டோர்நகைக்க கனத்தவுடலெடுத்தேன்
பார்த்தோர்நகைக்க பரிகாசமாச்சுதென்று
குறிப்பாகப்பார்த்தான் கோதையர்திருவழகை
அல்லிவளல்ல அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
அல்லியெனுமதியால் அடையாளம்பெற்றுவந்தாள்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியுந்தரித்துவந்தாள்
இவள்கையில்மாண்டார்கள் எண்ணத்தொலையாது
அவள்வந்தாளாமானால் யார்தப்பபோறார்கள்
வெள்ளாட்டிகைதனிலே வெட்கங்கள்கெட்டோமே
தாதியவள்கையில் தலையிரக்கமானோமே
தாதியைத்தான்வணங்க தலைவிதியோயெந்தனுக்கு
யாரைக்கொண்டுமன்னிப்போம் அந்நீதமாய்மாளுகுதே

துரியோதனனுக்குச் சொல்லுகிறது

என்று துரியோதிரனும் இருதயந்தான் கலங்கி
மன்னர்கர்னரை வாவென்று தானழைத்தான்
கர்னர்பெருமாளும் கடுகெனவேவந்துநின்றான்
கர்னர்முகம்நோக்கி கபடனுமே துசொல்வான்
நீர்—சொன்னதுமெய்யாச்சி சூதாய்முடிந்ததுகாண்
அடையாளக்குறிப்பைநான் ஆராய்ந்துபார்க்காமல்
வீண்பழியுன்மீதில் விருதாவாய்ச்சுமத்திவைத்தேன்
இப்போ அல்லிமுடிதரித்து ஆழிசெங்கோல்கைபிடித்து
அடையாளந்தன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவாய்ப்பெண்கள் வீணகச்சொல்லுகிறார்
ஏன்—நமக்குபழிபாவம் ஏந்திழைமார்தனுடனே
வந்ததொருபெண்களுக்கு வயனமாய்நீருரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனைமார்தன்னுடனே
அல்லிமருமகளை அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டியுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செல்வமுஞ்சீரும் சிறப்புகளுந்தான்செய்து
அவர்கள் நடைப்படிக்கு அன்புடனேநீர்செய்து
திட்டப்படுத்தும் சீர்கர்னர்மன்னவரே
போமென்றுசொல்லி போர்வேந்தன்தானடந்தான்

கர்னர் பெண்களைக் கண்டது

அப்போதுகர்னர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அச்சுதாண்டையிலே அறிக்கையிட்டார்கர்னரவர்
இருவரும்கூடி எதிர்வந்தபெண்கள்முன்னே
வந்தெதிரேநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னே
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாள்தாதியர்கள்
மறையவர்கர்னருக்கு வணங்கியேதான்தொழுதான்
வந்துபணிந்த மங்கையரைத்தான்வாழ்த்தி
பொறும்பொறும்கோபங்கள் பொற்கொடியேமாதாசே
பட்டால்தெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கேட்டால்தெரியாமல் யாரோயெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரியோதனப்பெருமான்
ஆழிக்குஞ்செங்கோற்கும் அதற்காகப்பொறுத்தருளும்

வாருங்கள்தாதியென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகி கொம்பனைமார்தானடந்தார்
கர்னருமாயவருங் கட்டழகிமாரெல்லோரும்
பூஞ்சிலம்புதன்னுடைய பொற்கொடியாள்கலந்தாரி
அண்டையில்வந்தார்கள் அனைவருமப்போது
ஆயற்குங்கர்னருக்கு மடிவணங்கித்தான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீர்வாரு
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனொம்பெருமாள்
வந்ததொருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அத்தைமகுடமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
வந்ததொருபெண்களெல்லாம் மயிலனைக்குதெண்டனி
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிமருமகளை [ட்டார்
நாடாளுங்கன்னியவள் நாயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலதாதியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அல்லிமருமகளும்

கலந்தாரி கோட்டைக்கு அழைத்து வருகிறது

எல்லோருமாய்க்கூடி இசைந்துநடந்தார்கள்
கன்னியுடகோட்டைக்கு கடுகிநடந்தார்கள்
காவலுக்குள்நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்னர்திருமகனுங் கண்டுதொழுதானும்
எல்லோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே
உள்ளேநுழைந்தார்கள் உட்கட்டரண்மனையில்
தாயாரந்தநற்சடையாள் தையலரும்வந்துவிட்டாள்
பேரால்மிகுந்த பெருந்திருவாள்நாயகமும்
அனைவரும்வந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்நூறுதாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வதியாள்மங்கையற்கு
அவரவர்களாசனத்தில்அமர்ந்தார்களெல்லோரும்
ஆயன்பெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்

சீமந்தஞ் செய்தது

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தவந்தபெண்களெல்லாம்
சீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிந்தையிலேதானெண்ணி

கட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைசேலையால் பூவையரையலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
களபகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களகரமாகமயிலணையையலங்கரித்து
பேடைமயிலணையாள் பெண்மயிலைக்குந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மசக்கபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலணைமாளந்நேரம்
அல்லித்திருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
மோர்பெற்றமுத்திரையு மொய்குழலாளண்டைவைத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வளநாடுமங்கையற்கு
பேரிகையறைந்தார்கள் பெரியடங்காதான்முழங்க
மல்லரிதாளம் மத்தளத்துத்தாரி
நாகசுரபுல்லாங்குளல் நலமுடனேதானூத
ஆலங்கள்தான்சுழட்ட அரிவையிளமங்கையற்கு
சேஷைகள்தானிறைக்க சந்தனப்பொடியிறைக்க
குந்தாணிமேலே கொம்பனையைகுந்தவைத்து
பட்டுதிரைவளர்த்தி பைங்கிளியைக்குந்தவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சதைபொட்டுமிட்டு
சாந்துதிலர்தமிட்டு சந்தனமும்மேற்பூசி
பண்டுபலாதிகள் பழவர்க்கம்ருசிவர்க்கம்
கொச்சிமலைத்தேனும் குடகுமலைத்தேனும்
சீனிச்சருக்கரையும் சிறந்தபலாச்சுளையும்
வாழைக்கனிருசியும் மாம்பழமுஞ்சர்க்கரையும்
மற்றபலகாரமும் வகையானயினிப்புளிப்பும்
கொச்சிதமர்த்தங் கொய்யாக்கனிமுதலாய்
வடைசுகியன்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பழம்பணியாரம் ஆனபசுவுநெய்யுந்தான்
ஏற்றியிறக்கி இன்பமுடனுண்ணவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மங்கையரும்
கையலம்பித்தானும் களிப்புடனேவாய்துடைத்து
கற்பூரதாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் மற்றதொருபெண்களெல்லாம்
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்பொசித்து

கையலம்பிஎல்லவரும் கருணையுடன் தானமர்ந்தார்
பூசிடுஞ்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்திறற்செண்டு போதவேதான்முடித்து
சிங்காதனிலிருந்து தாம்பூலந்தான் தரித்து
சந்தோஷமாகிச் சகலருமந்நேரம்
சிமந்தம்முடிந்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவர்கள் மாளிகைக்கு அனைவோரும்போனார்கள்
காரிமையாள் மாது கலந்தாரிநாயகியும்
மாயனது சிர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையிளமயிலே
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவாய்

பெருமாள் வந்துவிட்டது

வாள்விஜயன்புத்திரற்கு மனையாளாய்வந்தவளாய்
போகவிடைதாருமென்றார் பெருமாள் நடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிபெண்களும் மயிலனைமார்தாதிகளும்
சிலதுநாளவ்விடத்தில் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குநாள்வரைக்குக் கோதையர்கள்தானிருந்
பிள்ளைபெருமளவும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார் [தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப் பெற்றது

காரிமையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துத்திங்களானவுடன் பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகன்றான்பெறவே பாண்டியர்கள்தன்மகட்கு
அறிக்கையிட்டார் தூதுவனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராகதொட்டில்களும்
அன்னவுஞ்சல்தொட்டிகளும் அழகுடனேதானனுப்பி
பாட்டனார்தன்பேரை பாலனுக்குத்தான்றரித்து
அனுப்பியேவைத்தாள் அல்லிமலர்க்குழலாள்
வந்தபுதாருகட்டிலிலே பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவில்பேரனவன் சின்னஅருச்சுனனார்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கும்
அழகுடனேதானிருந்தான் அல்லிமகனும்
மதுராபுரிபெண்கள் மயிலனையாவர்களும்
அம்மாநீ அஞ்சாதே அரசர்களும்பாண்டவர்கள்

காடுறைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின் அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்று போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்மதுரை நாயகிமார் பெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர் நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
எழுந்திருமென்று ஏந்திழையாள் தான்வாழ்த்த
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமையும்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வந்திருந்தாள்
மாமனதிகர்னர் வாப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துதானிருந்தார் அம்மானதிகர்னர்
புலந்திரனார்தன்கதையைப் பூதலத்தில்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்கள்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தான்வாழ
ஊழூழியென்றும் வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

புலந்திரன் களவுமாலை—முற்றிற்று-

ஸ்ரீமகள் அச்சகம் சென்னை—1

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி!
இல்லறத்திற்குத் திறவுகோல்!
எஸ். எஸ். வாஸன்
எழுதிய

தம்பதிகள்
சுகமாய் வாழ்வதெப்படி?

பரிசளிப்பதற்கேற்ற கிளேஸ் பதிப்பு
அனைவரும் அறிந்திருக்க
வேண்டிய பல அபூர்வ
விஷயங்கள் அடங்கியது

விலை 3/12

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி, சென்னை-1

மாணவர்களுக்குத் தேவையான நூல்கள்
ஸ்ரீமகள் சீனியர் டிக்ஷனரி [இங்-இங்-தமிழ்] ... 12-00
ஸ்ரீமகள் ஜூனியர் டிக்ஷனரி [இங்-இங்-தமிழ்] ... 6-00
ஸ்ரீமகள் மார்டன் டிக்ஷனரி [இங்-இங்-தமிழ்] ... 3-00
நியூ மெதட் பாக்கட் டிக்ஷனரி [இங்-இங்-தமிழ்] ... 1-50
ஸ்ரீமகள் இங்கிலீஷ் மாஸ்டர் ... 3-50
ஸ்ரீமகள் தமிழ் அகராதி ... 3-50
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை ... 5-00
திருக்குறள் விளக்கவுரை ... 3-50
திருக்குறள் சிறப்புரை ... 1-25
திருக்குறள் [மூலம் மட்டும்] ... 0-50
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி ... 2-00
திருக்குறள் கட்டுரைகள் ... 2-00
நாலடியார் விளக்கவுரை ... 2-50
நீதிநூல் தொகை [முதல்பாகம்] ... 1-50
பூம்புகார் ... 1-00
ஏலாதியும் தமிழ்ப் பண்பும் ... 1-00
புதிய தமிழகம் ... 1-00
ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1
DICTIONARY
VARAN

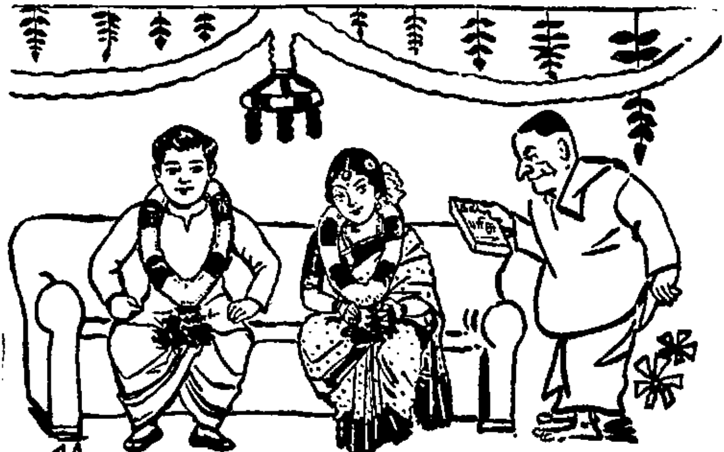

திருமண இரகசியம்?

ஆனந்தமான திருமணத்தின் இரகசியங்களில் ஒன்று திட்டமிட்ட குடும்பத்தை அமைத்துக் கொள்வதாகும். நன்கு அமைக்கப்பட்ட சந்தோஷமான மணவாழ்க்கையை அடைய இது உதவும்.

கடவுளின் அனுக்கிரகத்தினால் குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. எனினும் அதிக அளவு குழந்தைகளினால் கவலையும், மகிழ்ச்சியில்லாமையும் தான் ஏற்படும். மேலும் பெற்றோர்களின் பொருளாதாரத்திற்கு சுமையாகவும் இருக்கும்.

ஒரு கர்ப்பத்திற்கும் மறு கர்ப்பத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை அதிகரிக்கவும், குடும்பத்திற்கு வரம்பு கட்டவும் பல முறைகள் உள்ளன. அவைகள் சுலபமானவை, சாதாரணமானவை, பத்திரமானவை. இந்த பல்வேறு முறைகளின் விளக்கங்கள்

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

என்ற புத்தகத்தில் உண்டு. ஒவ்வொரு திருமணத்தின் போதும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி பரிசளிக்கலாம்.

விலை ரூ. 3-00 தபாலில் அனுப்ப ரூ. 3-75 M.O. அனுப்புங்கள்

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி

122, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1

கிளைகள் மதுரை, திருச்சி, கோவை, பெங்களூர்

கலா